

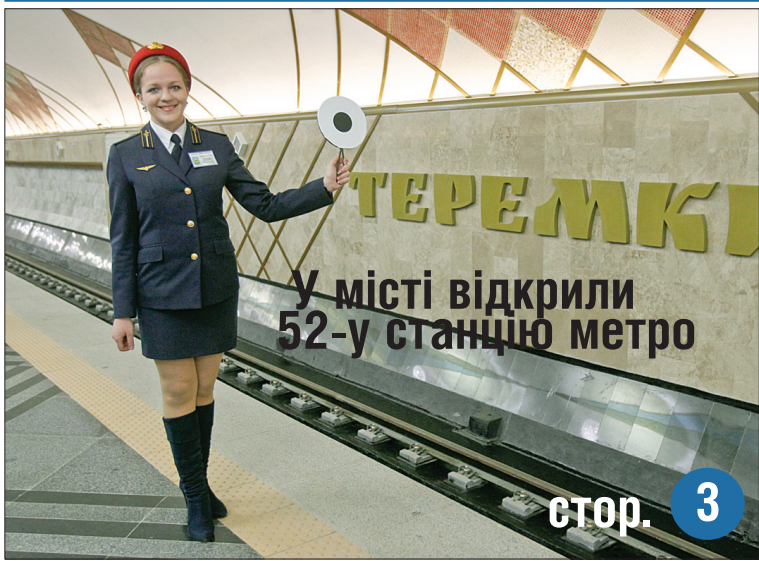
7 листопада 2013

ЧЕТВЕР

№ 163 (4370)

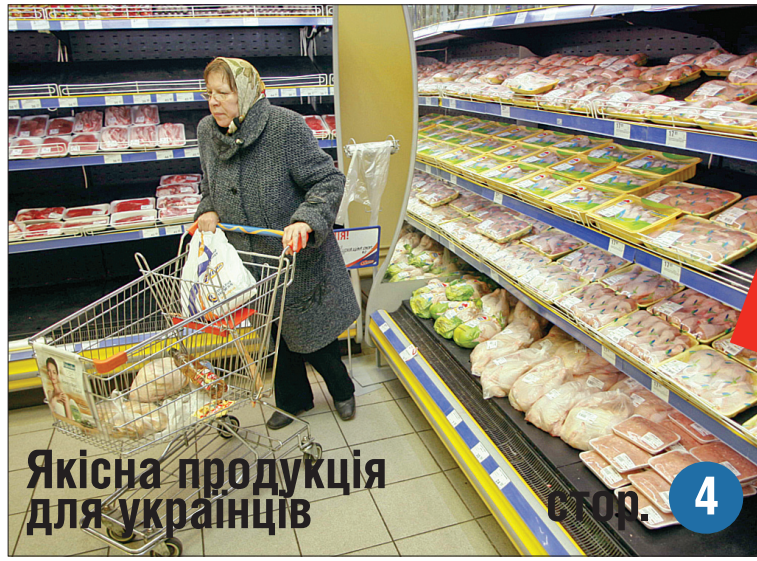
Хрещатик

газета київської міської ради

У місті відкрили 52-у станцію метро

стор. 3

Якісна продукція для українців

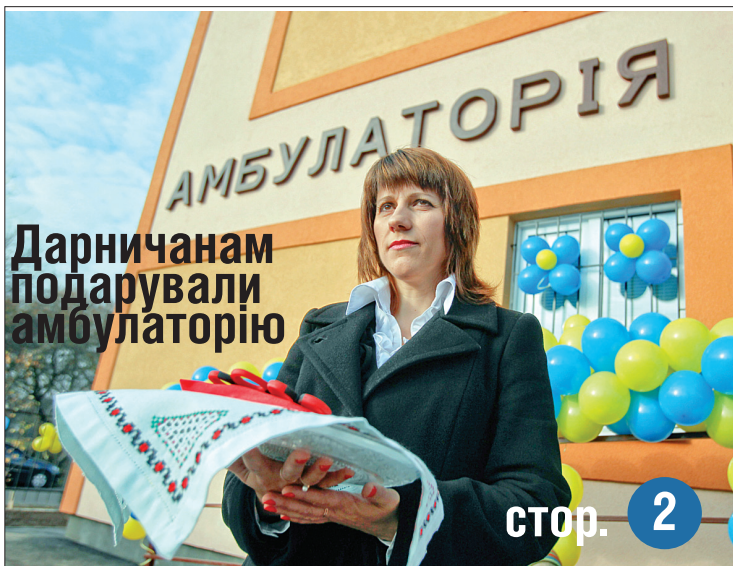
стор. 4

+TV
програма

У Києві масштабно відзначили 70-ту річницю звільнення від фашистських загарбників

стор. 8

Дарничанам подарували амбулаторію

стор. 2

Пульс столичної торгівлі

стор. 6

Як бійці і бронетехніка форсували Дніпро

стор. 8

МІСТО

Амбулаторія, бібліотека та ОСН під одним дахом

Для дарничан відкрили унікальний культурно-оздоровчий комплекс

Наталка МИКОЛАЄНКО
"Хрещатик"

Мешканці приватного сектору у Дарницькому районі отримали минулого тижня неабиякий подарунок. На вулиці Завальній, 1-В відкрили новий культурно-оздоровчий комплекс, де розмістилася амбулаторія загальної лікарської практики/сімейної медицини, а також бібліотека імені Квітки-Основ'яненка, кабінети соціальних працівників та приміщення для органу самоорганізації населення "Осокорська садиба".

Ще півтора роки тому на місці ошатної триповерхівки було стихійне сміттєзвалище, а щоб потрапити на огляд до медиків, мешканцям приватного сектору мікрорайону "Осокорки" доводилося долати понад 8 кілометрів з кількома пересадками в громадському транспорті. Тепер майже 6 ти-

сяч дарничан отримуватимуть необхідну допомогу поблизу власної домівки. В амбулаторії працюватимуть 4 лікарі загальної практики, які прийматимуть як дорослих, так і дітей, діятиме денний стаціонар. Завітав на відкриття і голова КМДА Олександр Попов.

"Поява культурно-оздоров-

чого комплексу — це справді знаменна подія для мешканців мікрорайону, адже тут розмістилися, окрім амбулаторії, і бібліотека, і соціальні працівники, і орган самоорганізації населення. А працюватиме тут висококваліфікований фахівець — один із перших сімейних лікарів України — Микола Дяченко", — сказав Олександр Попов та зазначив, що відкриття цього комплексу приурочене до 70-ї річниці визволення Києва від фашистських загарбників.

Завідувач амбулаторії сімейної медицини, яка, до речі, входить до складу КНП "Центр первинної медико-санітарної допомоги № 2 Дарницького району м. Києва", Микола Дяченко розповів "Хрещатику", що вже понад десять років працює сімейним лікарем, і на власному прикладі переконався в успіхах такої форми роботи. "Сімейний лікар — це більше, ніж педіатр і терапевт в одній особі. Це особлива форма стосунків із пацієнтами, вона тримається на взаємній довірі та повазі, яка допомагає знизити кількість захворювань, особливо у занедбаній формі" ●

Фото Бориса КОРПУСЕНКА

У Дарницькому районі, на вулиці Завальній, 1-В, відкрили новий культурно-оздоровчий комплекс

Місто віддячує своїм героям

Голова КМДА Олександр Попов завітав у гості до визволителя Києва

Кирило ФОМІНОВ,
спеціально
для "Хрещатика"

Урочистості з нагоди відзначення 70-ї річниці визволення Києва від німецьких загарбників відбувалися не тільки на масових заходах міста, а й у тихій атмосфері домівок ветеранів. Напередодні святкування голова КМДА Олександр Попов виконував свою обіцянку і відвідував ветеранів, які не змогли бути присутніми на урочистостях. Так, очільник міськадміністрації завітав до визволителя столиці, 89-річного полковника у відставці Петра Расшивалова та привітав його із пам'ятною да-тою.

Прийшов Олександр Попов не з порожніми руками — він приніс грошову премію, а також нагородив офіцера пам'ятною медаллю "70 років визволення Києва".

Фото Бориса КОРПУСЕНКА

Голова КМДА Олександр Попов вручив ветерану Великої Вітчизняної війни Петру Расшивалову пам'ятну медаль "70 років визволення Києва"

Очільник міськадміністрації також поцікавився проблемами зі здоров'ям ветерана та пообіцяв і надалі приділяти увагу шанованому визволителю.

Петро Расшивалов під час Великої Вітчизняної війни був лейтенантом та командував взводом протитанкової артилерії. Був декілька разів поранений, визволяв Київ. Після завершення бойових дій у Європі в травні 1945-го брав участь у Японській війні, а після неї ще 50 років ніс службу у

Київському військовому трибуналі. У запас ветеран пішов полковником. Вже цивільним відпрацював 12 років у адвокатурі. Мешкає зі своєю дружиною, Мірою Василівною, яка і розповіла нам про чоловіка, оскільки він має проблеми зі здоров'ям, йому важко було говорити. "Я не здивувалася, коли дізналася, що до нас завітають у гості для привітання, хоч це і сталося вперше. Це дуже приємно", — поділилася жінка ●

Церковний дзвін — на честь пам'яті загиблих

Духовенство сприяло святкуванню 70-ї річниці визволення Києва

Кирило ФОМІНОВ,
спеціально
для "Хрещатика"

Представники українських релігійних конфесій Києва підтримали владу міста у проведенні урочистостей з нагоди відзначення 70-ї річниці визволення Києва від німецько-фашистських загарбників. Про співпрацю домовилися під час засідання Ради церков, яке відбулося в КМДА.

Зустріч відбулася з метою максимального залучення жителів міста до святкування пам'ятної дати.

Заступник голови КМДА Віктор Корж повідомив, що міська влада не лише підготувала широкомасштабну програму святкувань Дня визволення Києва, а й подбала про матеріальну підтримку ветеранів. Зокрема 498 визволителів Києва, які нині проживають у столиці, отримали від представників міської влади та РДА по 4 000 грн, частина з яких бу-

Фото Бориса КОРПУСЕНКА

Представники релігійних конфесій підтримали столичну владу у проведенні урочистостей з нагоди 70-ї річниці визволення Києва від німецько-фашистських загарбників

ла виділена державою, а решту зібрано на добровільній основі. Загалом же напередодні Дня визволення Києва допомогу отримали майже 77 тис. ветеранів, а її розмір становив від 100 до 1 500 грн. На виплати спрямували майже 30 млн грн.

Релігійні ж представники подякували за те, що така вагома дата не забута і вшановується на найвищому рівні. У свою чергу вони провели просвітницьку роботу серед своїх вірян, відслужили молебні у пам'ять про загиблих. "Молодь не знає ціни тієї перемоги, але вона була дуже великою. Це не має повторитися", — звернувся до присутніх Михайло Паночко, старший

єпископ Церкви Християн Віри Євангельської в Україні.

Важливим моментом та своєрідним апогеєм усіх заходів, що проводилися, стала хвилина мовчання, яку оголосив Президент держави о 12.05 6 листопада. На цей час припинилися усі заходи, зупинився громадський транспорт та таксі міста. Київ повністю занурився у мовчання. Тільки дзвони храмів та церков порушили тишу. "Це може стати традицією, яка буде усіх нас об'єднувати, незалежно від партійних поглядів, релігійних впоглядів тощо", — зазначив голова КМДА Олександр Попов ●

Фонтани у зимовому тайм-ауті

У Києві закінчився цьогорічний сезон водограїв

Наталка МИКОЛАЄНКО
"Хрещатик"

Київські фонтани працюють майже шість місяців на рік за чітким графіком. У кінці жовтня центральні столичні водограї на Майдані Незалежності та Русанівській протоці "засинають" до весни. Процес сезонної "консервації" фонтанів — справа досить клопітка. Треба не лише спустити воду, зняти насоси та форсунки, а й почистити і промити резервуари, забезпечити ринви від потрапляння бруду та пошкодження. Цікаво, що фонтани очищують вручну за допомогою дезінфікуючих ми-йних засобів та щіток.

"Київводоканал" експлуатує 22 столичні водограї: великий фонтан та 6 малих на парному боці вулиці Хрещатик, а також "Водяна куля", "Каскадний" і "Засновникам міста Києва" — на непарному. Усі вони розміщені на Майдані Незалежності. Крім того, під нашою опікою — фонтан на вул. Хрещатик, 23, каскад на Великій Васильківській, 119 та унікальний комплекс із 10-ти фонтанів у Русанівській протоці", — розповіла начальниця дільниці з експлуатації фонтанів Валентина Пономарьова.

Дбає про все це господарство спеціальний підрозділ,

де працює 26 співробітників, у тому числі начальник, інженер та 24 робітники. У сезон роботи фонтанам щотижня, у понеділок, влаштовують "санітарний день". І хоча центральні водограї використовують питну воду з міського водогону, купатися чи тим більше пити з них не можна, адже воду замінюють раз на тиждень.

Тепер же, коли фонтани перебувають у своєрідному зимовому тайм-ауті, співробітники дільниці з експлуатації займаються підготовкою водограїв до нового сезону. "Київводоканал" закликає усіх дбайливо ставитись до

фонтанів, адже вони за багато років стали справжньою окрасою і візитівкою нашої столиці", — зауважила радник голови правління з питань інформаційної політики "Київводоканалу" Вікторія Яковлева ●

Фото Бориса КОРПУСЕНКА

Під час зимової "консервації" фонтанів фахівці готуватимуть столичні водограї до нового сезону

Зінаїді Гончарук вручили медаль на дому

Колишня зв'язкова також отримала грошову премію та подарунок

Кирило ФОМІНОВ
спеціально
для "Хрещатика"

Знагоди відзначення 70-ї річниці визволення Києва від фашистських загарбників посадовці завітали в гості до кожного ветерана, які приймали участь у звільненні міста. Так, пам'ятну медаль "70 років визволення Києва", грошову премію та інші подарунки днями до учасниці визвольної операції Зінаїди Гончарук принесли представники КМДА та Святошинського району.

Під час ВВВ Зінаїда Іванівна була зв'язковою на залізниці. У 1943 році її відкомандували з-під Москви до Києва, де вона працювала на вулиці Лисенка. Після закінчення війни та декретної перерви жінка продовжила роботу на тій самій вулиці, проте вже у мирний час, коли бомби перестали сипатися на голови службовців. Там вона і відпрацювала аж до виходу на пенсію.

Через місяць пані Зінаїді виповниться 89 років, проте

Ювілейну медаль, квіти та подарунки Зінаїді Гончарук вручили перший заступник голови КМДА Анатолій Голубченко та голова Святошинської РДА Юрій Бондар

вона досі не знає, яку саме інформацію отримувала та передавала. Причина у секретності: усі дані шифрувалися, і лише автор та отримувач могли зрозуміти сенс повідомлення. Попри те, зруйновані пейзажі Києва ветеранка не забуде ніколи. "Таке не забувається, проте життя продовжується і я рада тому, що до мене завітали в гості. Рада, що нас пам'ятають", — заперчила жінка.

Відвідав шановну визволительку і перший заступник голови КМДА Анатолій Голубченко. Він вручив пані Гончарук пам'ятний знак "70 років визволення Києва" та інші подарунки й відзначив,

що таку подяку від прийдешніх поколінь до знаменної дати отримав кожен визволитель міста.

"За кожним ветераном був закріплений керівник, був складений графік виїздів, і тому ми встигли привітати всіх ветеранів, які обороняли чи звільняли наше місто. Приємно, що попри все пережите, у більшості з них ще горять очі, ще багато енергії", — наголосив Анатолій Голубченко.

Нагадаємо, що за ініціативи КМДА районне та міське керівництво привітало 498 його визволителів, які нині проживають у столиці України ●

"Ні" проти незаконним палаткам

Комунальні служби міста демонтують об'єкти сезонної торгівлі

Кирило ФОМІНОВ
спеціально
для "Хрещатика"

У Києві тривають роботи з демонтажу самовільно встановлених об'єктів сезонної торгівлі. Строк їхнього законного функціонування закінчився 30 жовтня, після чого власники мали їх прибрати. Проте деякі намети доводиться демонтувати примусово.

Днями на столичній Вокзальній площі, 2 відбувся примусовий демонтаж чотирьох об'єктів сезонної торгівлі. Представники власників цих наметів не хотіли здаватися без бою. Спочатку вони продемонстрували комунальникам копію рішення суду, у якому значилося про продовження терміну знаходження об'єктів. Проте документ дозволяв розміщення лише двох точок торгівлі за адресою "Вокзальна площа, 1-3", а фактично їх було чотири та й розташовані вони були на Вокзальній площі, 2. Після цього продавці намагалися фізично завадити проведенню робіт, проте приїзд викли-

каного наряду міліції змусив їх заспокоїтися та дав змогу відповідальним особам закінчити демонтаж самовільно встановлених об'єктів.

"30 жовтня 2013 року відповідним розпорядженням КМДА у місті Києві закінчився весняно-літній період дозвільної документації на неї. Власники були попереджені щодо самостійного демонтажу своїх об'єктів. Це відбулося як особисто, так і через сайти КМДА та нашого підприємства. Але не всі вчасно їх прибрати", — поділилася з "Хрещатиком" заступник директора КП "Київ-

благоустрій" Вікторія Кривоносова.

Нагадаймо, що у період з 1 листопада примусово демонтовано робітниками комунальних служб вже більше 150-ти подібних об'єктів. Деякі власники торговельних точок сумлінно прибирають їх самостійно, решту демонтують у примусовому порядку, іноді з залученням міліції. У всіх палатках продавали алкогільні напої, тютюнові вироби та продукти харчування сумнівної якості. Роботи з припинення діяльності подібних самовільно встановлених торговельних місць триватимуть і надалі ●

Днями на столичній Вокзальній площі, 2 відбувся примусовий демонтаж чотирьох об'єктів сезонної торгівлі

Бронзова пам'ять про героїв

На Алеї Воїнської Слави з'явилося два погруддя визволителям Києва

Олександра ГУНІНА
"Хрещатик"

Напередодні 70-ї річниці визволення міста від фашистських загарбників у Парку Слави були відкриті погруддя двом воєначальникам, які брали участь у звільненні столиці України — двічі Героям Радянського Союзу генералу армії Івану Черняхівському та маршалу бронетанкових військ Павлу Рибалку.

Напередодні 70-ї річниці визволення міста від фашистських загарбників у Парку Слави були відкриті погруддя видатним воєначальникам

За словами прем'єр-міністра України Миколи Азарова, поява цих пам'ятних знаків до 70-ї річниці звільнення Києва від фашистських загарбників дуже символічне явище, адже ці два видатні представники нашого народу командували великими вій-

ськовими з'єднаннями, які брали участь у визволенні міста.

"Створення цієї алеї — це передусім данина пам'яті нашим героям. Саме на таких прикладах необхідно виховувати нашу молодь", — зазначив Микола Азаров.

Завершити Алею Воїнської Слави у Парку Вічної Слави планують у 2015 році, саме тоді Україна відзначитиме 70-ту річницю звільнення від фашистських загарбників. Як відзначив голова КМДА Олександр Попов, до того часу тут з'являться 40 пам'ятних знаків видатним українським воєначальникам, авіаторам, воїнам, партизанам.

Зокрема цього року тут вже були відкриті погруддя двічі Героям Радянського Союзу генерал-лейтенанту авіації Григорію Береговому, підполковнику авіації Ахмет-Хану Султану, генерал-майору Сидору Ковпаку та генерал-майору Олексію Федорову.

Вітають створення такого меморіального комплексу вшанування героїв і їхні військові побратими — ветерани. "Це для фронтовиків дуже приємна подія, адже пам'ять про героїв відтепер вічно зберігатиметься народом України. І до прийдешніх поколінь у мене одне прохання: бережіть пам'ять про подвиг своїх предків", — розповів "Хрещатику" Герой Радянського Союзу, учасник звільнення України Іван Селіфонов ●

Станція "Теремки" розпочала роботу

Вчора у Києві урочисто відкрили 52-у станцію столичної підземки

Олександра ГУНІНА
"Хрещатик"

Станція "Теремки" завершить Курєнівсько-Червоноармійську лінію та значно покращить не лише транспортне сполучення мешканців житлового масиву, а й містечок-супутників. Вона зможе обслуговувати більше 40 тисяч пасажирів за годину.

Вчора урочисто 52-у станцію підземки відкрили Президент України Віктор Янукович, голова КМДА Олександр Попов, метробудівці та мешканці столиці.

"Шановні кияни, мені приємно бути з вами на цьому чудовому святі, і я хотів би, перш за все, висловити слова подяки будівельникам, які вже багато років прикладають зусилля для розвитку цієї дуже зручної для киян транспортної мережі. Ми з вами, кожен на своєму місці, робимо великий вклад у розвиток нашої столиці, що є однією з найкращих в Європі. Переко-

У столиці урочисто відкрили 52-у станцію столичної підземки — "Теремки"

наний, що ці кроки будуть вести до будівництва чудового міста. Сьогоднішня подія — це подія, яка увійде в історію столиці, головне, щоб ми не зупинилися на цьому. Я пообіцяв декілька років тому, що метробудівці не залишаться без роботи, і ми будемо будувати далі", — зазначив під час відкриття Віктор Янукович.

Так, за останні 3 роки станція "Теремки" — вже шоста збудована станція підземки. Утім, на цьому спорудження метрополітену в столиці не припиниться, уже цього року розпочнеться прокладання четвертої лінії на Троєщині.

Станція відразу розпочала обслуговувати пасажирів. Оскільки за нею збудовані оборотно-відстійні тупики, потяги курсуватимуть у звичайному режимі по обох колах. Раніше зі станції "Виставковий центр" в цьому напрямку потяги курсували у човниковому режимі. "Теремки" обладнані для людей із особливими потребами, а поблизу створений перехоплюючий паркінг.

До речі, під час відкриття станції було презентовано 5 вагонів, модернізованих на "Крюківському вагонобудівному заводі" за кошти Кіотського протоколу ●

ЕКОНОМІКА

Ділові новини

Україна змінює модель розвитку

Виклики глобалізованого світу формують перед Україною низку актуальних завдань, пов'язаних із пошуком нових джерел конкурентоспроможності та створенням нових економічних партнерств, у взаємодії з якими наша країна могла би прискорити модернізацію економіки. Про це Президент Віктор Янукович заявив, виступаючи на Регіональному засіданні Всесвітнього економічного форуму в Києві. За його словами, Україна крок за кроком змінює модель економічного розвитку. Реструктуризація економіки, зміна якості економічного зростання, перехід від екстенсивного розвитку до підвищення рівня технологічності виробництва є основними завданнями. "Обираючи політику зближення з Європейським союзом, ми робимо прагматичний вибір оптимальної моделі національної модернізації", — сказав глава держави. "В той же час об'єктивно Україна зацікавлена у глибшій економічній взаємодії з країнами євразійського простору, основою зацікавленості у такій співпраці є стратегічні економічні інтереси України", — додав він. На переконання Президента, обрана Україною модель співробітництва зі стратегічними партнерами — зона вільної торгівлі — є найбільш прийнятною на сучасному етапі розвитку країни. "Імперативом економічного розвитку України в найближчому десятилітті буде відновлення високих показників економічного зростання, яке спиратиметься насамперед на позитивну динаміку в реальному секторі економіки", — підкреслив Віктор Янукович. Крім того, вдосконалюється система антикорупційних інституцій. "Серед найважливіх, але принципових завдань найближчого часу — наведення порядку в державних закупівлях, зокрема приведення законодавства до стандартів прозорості, доброчесності, створення умов для доступу на цей ринок іноземних партнерів", — наголосив він ●

Інфляція у жовтні склала 4 %

Індекси споживчих цін та цін виробників промпродукції у жовтні 2013 року в Україні становили 100,4 % і 100,2 %, з початку року — 99,8 % і 102,3 % відповідно, повідомляє Держстатистику. Ціни на продукти харчування та безалкогольні напої зросли на 0,6 %. Найсуттєвіше (на 11,5 % та 7,2 %) подорожчали яйця та овочі. На 2,2-0,5 % зросли ціни на молоко, масло, сало, кисломолочну продукцію, сири, сметану, цукор. На 2,3-0,2 % подешевшали фрукти, соняшникова олія, продукти переробки зернових, рис, макаронні вироби, м'ясо та м'ясопродукти, риба та продукти з риби. Ціни на алкогольні напої та тютюнові вироби підвищилися на 0,5 %. Зростання цін (тарифів) на житло, воду, електроенергію, газ та інші види палива на 0,1 % зумовлено підвищенням цін на скрапелений газ (на 2,4 %). У сфері охорони здоров'я ціни зросли на 0,4 %, у т. ч. послуги лікарень — на 0,5 %, фармацевтична продукція — на 0,4 %, амбулаторні послуги — на 0,2 %. Підвищення цін на транспорт на 0,2 % пов'язано з подорожчанням автомобілів, перевезень пасажирським залізничним та автодорожнім транспортом (на 1,1-0,4 %). У добувній промисловості і розробленні кар'єрів відбулося подорожчання продукції на 0,4 %. Продукція підприємств переробної промисловості подешевшала на 0,1 %. У метвиробництві ціни знизились на 0,4 %, виробництві гумових і пластмасових виробів, іншої неметалевої мінеральної продукції — на 0,3 %, хімічних і хімічної продукції — на 0,2 %, продуктів нафтоперероблення — на 0,1 %. На 0,8-0,2 % зросли ціни у виробництві коксу та кокспродуктів, основних фармацевтичних продуктів і фармпрепаратів, автотранспортних засобів, причепів і напівпричепів, електроустаткування, машин. У виробництві харчових продуктів, напоїв та тютюнових виробів ціни знизились на 0,2 %, у т. ч. готових кормів для тварин — на 8,9 %, олії та тваринних жирів — на 5,7 %, м'яса та м'ясних продуктів — на 0,5 %. У виробництві тютюнових виробів, молочних продуктів, чаю та кави, цукру, напоїв, хліба, хлібобулочних і борошняних виробів ціни зросли на 3,1-0,2 %. У постачанні електроенергії, газу, пари та кондиційованого повітря тарифи зросли на 0,8 % за рахунок подорожчання електроенергії на 0,9 % ●

Перевірки для комунальних тарифів

Мінекономрозвитку підготувало проект наказу, яким вноситься зміни до Порядку надання висновків щодо розрахунків економічно обґрунтованих планованих витрат під час формування тарифів на окремі види житлово-комунальних послуг. У серпні 2013 року Кабмін надав Держжінспекції повноваження з надання висновків щодо розрахунків економічно обґрунтованих планованих витрат під час формування тарифів на теплову енергію, її виробництво, транспортування та постачання, послуги з централізованого опалення і постачання гарячої води, централізованого водопостачання та водовідведення, утримання будинків і споруд та прибудинкових територій. Для формування механізму надання висновків Мінекономрозвитку підготовлений проект наказу, яким визначається вичерпний перелік документів, що подаються суб'єктами господарювання, які надають відповідні послуги ЖКГ, в Держжінспекцію для отримання висновку, форми калькуляції розрахунку витрат, процедура і строки їх розгляду та інше ●

Шлях до якості

Реформа системи безпечності харчової продукції відкриває нові економічні можливості для України

Світлана МАЖУРИНА
"Хрещатик"

Експерти зауважують, що чинна система безпечності харчових продуктів України має низку недоліків, які негативно впливають на розвиток економіки та водночас не гарантують ефективної безпеки споживачів. Сьогодні оператори харчового бізнесу повинні дотримуватися низки обтяжливих адміністративних процедур, які часто дублюють одна одну й при цьому не впливають на безпечність самих продуктів. А витрати на їхнє дотримання часто додаються до ціни готового продукту і лягають на плечі споживачів. Міжвідомча система контролю, яка діяла впродовж десятиліть, не в змозі швидко реагувати на потреби сьогодення. Те, що реформи в галузі вже давно на часі, визнають також представники влади, які обіцяють рухатися в цьому напрямку, адже він відкриє нові горизонти для вітчизняної продукції.

В умовах застарілих та неефективних стандартів контролю безпечності харчових продуктів, які діють в Україні, але не визнаються світовою спільнотою, постає потреба в реформуванні системи контролю безпечності харчової продукції. До того ж, реформування аграрного сектору економіки є однією з нагальних проблем, яка потребує вирішення на шляху до підписання Угоди про асоціацію між Україною та ЄС. Як наголошують фахівці, впровадження європейських стандартів для контролю й безпечності харчових продуктів дасть можливість Україні стати конкурентоспроможною на світових ринках. Відкриття нових економічних перспектив для нашої держави очікується після прийняття законопроекту № 3102 "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо безпечності харчових продуктів", який був зареєстрований у Верховній Раді 20 серпня 2013 року за ініціативи Кабміну та внесений до порядку денного на цьому тижні.

За радянським взірцем

В Україні стандарти регулювання безпечності харчової продукції, прийняті ще за часів Радянського Союзу, діють і дотепер, хоча вже досить застарілі та не визнаються у більшості країн. Як наслідок — у державі відсутній компетентний контрольний орган, що був би відповідальний за якість та безпечність продукції, однак натомість існує багато контрольних процедур, які є не лише неефективними й економічно витратними для виробників, та ще й, окрім цього, не гарантують високої якості продукції. "Ті документи, які ми маємо купувати у держави, жодним чином не відіграють роль у безпечності продуктів. З іншого боку — ця реформа ускладнюється тим, що будь-які контрольні функції — це, перш за все, контроль за певними грошовими потоками. Тому існує потужний чиновницький спротив", — скаржиться президент Асоціації "Укркондпром" Олександр Балденюк.

Та все ж реформування системи контролю якості та безпечності продукції є однією з необхідних умов на шляху до підписання Угоди про асоціацію України з ЄС. Так, на думку експертів, прийняття згаданого законопроекту гарантуватиме ефективне регулювання харчової системи в межах одного компетентного

Фото Боржана КОРПУСЕНКА

органу, що забезпечить прозорість його діяльності, розширить можливості доступу українських продуктів на ринки ЄС та підвищить їхню конкурентоспроможність.

Переймаємо європейський досвід

Наслідкування прикладу країн Європи має стати взірцем для українських реформ. Насамперед, реформа сприятиме захисту українських споживачів, підвищуючи якість української продукції. "Українська система повинна бути еквівалентна європейській, яка, в свою чергу, визнана в 103-х країнах світу. І якщо наша система також буде визнана, українська продукція автоматично уникне інспектування в цих країнах. І ми маємо прямувати до цієї мети. Тому саме підписання Угоди про асоціацію та створення зони вільної торгівлі дозволить українським товарам потрапити на європейські ринки", — зазначив заступник голови Державної ветеринарної та фітосанітарної служби України Віталій Башинський.

В свою чергу, європейські фахівці наголошують: якщо потенціал української економіки належним чином використувати, то він може бути швидко матеріалізований вже в короткостроковій перспективі. Саме тому експерти закликають впроваджувати НАССР (система аналізу ризиків і критичних контрольних точок), що забезпечить високий рівень виробництва харчових продуктів, які будуть конкурентоспроможними на внутрішньому та міжнародних ринках. Ця система здійснює контроль на всіх етапах на будь-якій стадії процесу виробництва, зберігання й реалізації продукції. Як надійний захист споживачів, вона застосовується майже в усіх країнах світу — ЄС, США, Канаді, Японії та інших провідних країнах.

Зокрема досвідом впровадження системи НАССР на прикладі таких країн, як Македонія, Албанія, Сербія, поділилась сербський фахівець Годана Рістіч, яка спеціалізується на питаннях безпечності харчової продукції. "Імплементация для великих компаній створює можливості для розширення доступу до нових ринків збуту продукції, й вони це розуміють.

В свою чергу, представники малих та середніх підприємств стурбовані тим, що доведеться багато інвестувати і знадобиться багато часу для досягнення рівня рентабельності", — розповіла вона. Та попри всі складності, які існують на початковому етапі, впровадження НАССР допоможе компаніям проаналізувати помилки та уникнути значних витрат в подальшому, наголосила пані Рістіч. В середньому цим країнам знадобилось приблизно 3-5 років для імплементції НАССР, що дало змогу компаніям в подальшому експортувати продукцію до країн ЄС. Як приклад, сербська компанія, що спеціалізується на виготовленні корму для тварин, за 10 років після модернізації збільшила свої прибутки з 15 млн євро до 22 млн євро.

Нові горизонти

Для України європейська інтеграція відкриває нові можливості для розвитку економіки, зовнішньої торгівлі, просування українських товарів на ринки ЄС, підвищення їхньої конкурентоспроможності. Та все це неможливе без реформування системи безпечності харчової продукції. До того ж, за словами Віталія Башинського, впродовж найближчих трьох років необхідно щорічно валідувати до європейського законодавства 62 стандарти і 5 регламентів. В будь-якому випадку, як влучно зауважив керівник третього відділу програм допомоги "Енергетика, транспорт та навколишнє середовище" Представництва ЄС в Україні Роман Лора, "краще мати неідеальний закон, але сумлінних виконавців, ніж ідеальний закон, але несумлінних виконавців".

Тож реформування системи безпечності харчових продуктів — це наближення українського законодавства до європейських стандартів та запорука успішного розвитку аграрного сектора економіки. Водночас це складний і довготривалий процес, пов'язаний із кардинальними змінами в державному законодавстві, створенням прозорої системи регулювання якості харчової продукції та досягненням її конкурентоспроможності на міжнародній арені, а також підвищенням рівня захисту споживачів ●

Зніми собі фільм

Аматори створюють новий імпульс для розвитку кінобізнесу

Ганна КАСІЧ
"Хрещатик"

Кіно не випадково колись було назване наймасовішим із мистецтв. Але якщо раніше публіка всерйоз не повнювала кінозали, то ніні дедалі частіше глядачі воліють самі собі знімати фільми, на власний смак. У таких проектах вони і режисери, і оператори, ба, навіть актори. Новий тренд кіномистецтва набуває розмаху, а для небагатих країн, де бракує коштів на підтримку кіновиробництва, стає своєрідною півтвіркою бодай на фестивалі. А фестивалі — це "маячок" для інвесторів. То може українцям варто "піднажати" на аматорське кіно?

Великі гроші для великого кіно

Кіно у нас розвивається, попри всі перепони. Незважаючи на те, що державні бюджети в Україні з року в рік дефіцитні, на кіномистецтво кошти виділяються постійно. На поточний рік Державному агентству з питань кінографії виділено 141 млн грн, наступного року обсяги фінансування навряд чи будуть меншими. Цього вистачить, аби, за програмою виробництва і розповсюдження національних фільмів, надати підтримку більш ніж 100 проектам протягом 2013–2014 року. Також 18 вересня Верховна Рада внесла зміни до законодавства, ратифікувавши Європейську конвенцію про спільне кінематографічне виробництво, згідно з якими компетентним органом з надання статусу продукту спільного виробництва в Україні є Державне агентство з питань кіно. До цього відповідними повноваженнями було наділено Міністерство культури. Після того, як відповідний закон було підписано Президентом, Держагентство заявило про розробку нового законопроекту про кіно, котрий би впорядкував продюсерську систему та полегшив би роботу продюсерам в Україні. Можливо, підтримка вітчизняного кіно навіть у скрутні кризові роки виправдана, оскільки народ тяжіє до кіномистецтва. І якщо глядачам бракує українських картин, то вони не скаржаться, а знімають його самі. Та так, що беруть призи на міжнародних фестивалях.

Дешево, талановито і призерно

Останній приклад: українська дівчинка Дар'я Котелянець півторагодинним мультиком виборола першу нагороду на Міжнародному фестивалі дитячої анімації. Витрати на анімацію "Оля-ля!" достоту ніхто не рахував, але, за приблизною калькуляцією, це вартість двох коробок пластиліну та, власне, відеогаджету. Тут можливі варіанти: від професійної камери (ціна необмежена) до камери у мобільному телефоні. Навіть за умови купівлі якісної любительської камери, комп'ютера та ліцензійних програм для обробки відео, витрати не перевищили б \$2 тисяч. Тиждень роботи, який було затрачено на виробництво анімаційної короткометражки, не зараховується

ДОВІДКА "ХРЕЩАТИКА"

Скільки коштує кіно для себе, улюбленого

Любительська камера високої якості — до 7 тис. грн
Смартфон з 8-мегапіксельною камерою — до 8 тис. грн
Комп'ютер для обробки відео (потрібна потужна відеокарта) — 3—5 тис. грн
Програми для обробки відео (ліцензійні) — до 1 тис. грн
Електроенергія для гаджетів — 30—150 грн на місяць.

до витрат, адже нікому платити зарплатню не довелось, як і сплачувати за оренду офісу тощо. Але у таких низькобюджетних роботах помітніший талант "самих собі режисерів".

Різниця — у підходах

Незалежний режисер, співорганізатор Київського фестивалю трешевого кіно "Кінофронт" Дмитро Захаревич, розповів "Хрещатику", що відносно нове явище поки що не має емкої назви "одним словом", але вже зайняло помітне місце у кіномистецтві: "Це не зовсім правильно — називати таке кіно "аматорським" чи "любительським", оскільки люди можуть сприйняти як "гірше за якість". Це було раніше, за часів СРСР — аматори, тобто рух такий. Аматорство і за технікою відрізнялося: спочатку була аматорська плівка 8 мм, потім 16 мм. А наразі техніка настільки розвинена, що за розмежування доцільно брати фінансовий чинник". Тож експерт радить називати таке кіно знятим людьми без професійної освіти і не вважає, що ці роботи гірші за професійні стрічки, хоча поки що технічно поступаються блокбастерам, та у художньому сенсі можуть сперечатися з "великим кіно". Пан Захаревич вважає розвиток такого кіно напрямку своєрідною відповіддю на те, що стандарти професійної освіти не на всі 100% відповідають сучасним вимогам, а багато хто з талановитою молоддю просто не має фінансових можливостей навчатися за профілем: "Більшість людей отримують освіту не ту, чим надалі займаються. Якість продукту відповідна. Окрім того, в професійній кіноосвіті є такий нюанс: там людей "ведуть", вони звикли, що є команда, бюджети. А ті, хто хоче знімати кіно сам, навчаються самостійно. Це Інтернет, майстер-класи, фести-

вали, де є однодумці, можна обмінятися досвідом, але процес вони вивчають та опановують з "нуля". Відповідно, це зовсім інший підхід".

Четверта робота — вирішальна

І витримують його люди, справді віддані кіно, які розглядають це не як хобі, а як серйозну справу, підтверджує фахівець: "Десять років тому, щоб виростити одного олімпійського чемпіона, потрібно "пропустити" через тренування, відбір від 10 до 15 тисяч дітей. Так і в кіно. Я не можу навести точні цифри, але потрібно пропустити величезну кількість людей, аби залишилися ті, хто буде серйозно займати-

ся цим. З нашого досвіду, зі 120–130 робіт на фестивалі десь 2–3 роботи є четвертими для групи однодумців. В Україні виникає десь 50–60 нових груп кожні 2–3 роки, котрі знімають своє кіно, до четвертої роботи доходять з них групи 3–4. Зазвичай перші роботи випадкові, друга знімається осмислено і вона, як правило, краща за першу. І от група знімає третю роботу, і тут намічається перелом, адже третя робота мало чим відрізняється від другої. Настає переломний момент: вони починають серйозно розмірковувати, тому що бачать: аби розвиватися, треба суттєво попрацювати над собою. Але якщо вони не кидають цю справу після третьої-четвертої роботи, у них розпочинається значний розвиток".

Прибутки у потенціалі

За словами Дмитра Захаревича, мінімальні витрати на кінопродукт у таких людей склали 500 грн. Але очікувати на прибутки від малобюджетних картин, знятих людьми без професійної освіти, поки що зарано, хоча усе ще попереду: "Прибутків це заняття поки що не при-

носить, але є люди, котрі починають думати у цьому напрямку, і вони знаходять свої моделі. Наприклад, є група "Тотем" у Херсоні. Вони об'єдналися в організацію, отримали навіть юридичний статус і працюють з фондами, не лише українськими, але й зарубіжними, польськими, грузинськими, здобувають фінансування для своїх робіт". Іншим, також вдалим прикладом виходу альтернативного кіно на прибутковість, пан Захаревич назвав Інтернет-шоу "Саботаж-ТВ" на відеоресурсі Youtube. "Там кілька передплатних каналів, проект невеличкі кошти приносить. Хоча не окуповується, але головне — спробувати. Кожен шукає свій шлях". Та у короткостроковій перспективі альтернативне українське кіно навряд чи принесе значні прибутки: "Запит на такі роботи є, в Інтернеті вони збирають десятки тисяч переглядів, отже, мають свою аудиторію. Для отримання прибутків треба шукати моделі фінансування малобюджетних проектів. І тоді все стане на свої місця: авторам буде за що жити, а глядачам буде що дивитись". Однак експерт зазначає, що хоч потенціал у малобюджетних картинах і великий, але порівнювати їх із великобюджетними проектами некоректно, "адже це різні шляхи", хоча орієнтація звичного кіновиробництва на великі бюджети нерідко грає в "мінус", наприклад, у проектах із великими бюджетами ніколи не буде нових ідей, цікавих сюжетів, нових імен, все буде стиснуто на опробування прийомів через страх перед фінансовим провалом.

Кінотеатр не одного глядача

Добре спробувати себе у високому мистецтві. Але кожне відео має цільову аудиторію. Непогано зафільмувати щось для себе. Та навіть змагатися з серйозним арт-кіно? Тим не менше, рація у цьому є. Фактично глядачі за допомогою "маленьких екранів" показують, що вони хочуть бачити на великому "полотні". А хочуть вони бачити себе, улюблених, зі своїми проблемами, мріями, успіхами, життєвими історіями, бачити красу життєвої метушні і не бути пасивними споживачами того, що їм пропонують у кінотеатрах ●

КОМЕНТАРІ ЕКСПЕРТІВ

Денис МАСЛІКОВ,
гендиректор Асоціації продюсерів України

— Ми можемо запропонувати аматорам співпрацю тільки у тому випадку, якщо бачимо творчий потенціал. Наприклад, кінематографіст "засвітився" на якомусь фестивалі, потрапив у пресу, або його фільми набирають велику кількість переглядів на Youtube, його роботи часто коментують у соціальних мережах. Таке важко зараз не помітити, але поки що таких самородків не помічали. Приклад перемоги Дар'ї Котелянець якраз і говорить про такий підхід. Якщо дівчинка досягла таких результатів, цілком можливо, що вона стане професійним аніматором. Ми її помітили і готові допомогти професійно розвиватися. До слова, про комерційну складову любительського кіно. Чесно кажучи, у нас навіть професійне кіно не є бізнесом, воно існує переважно за рахунок державних коштів. Відтак і аматорське кіно у нашій країні не може бути індустрією. Якщо брати США, то там це давно сформований напрям: є любительське фантастичне кіно, пародійне, мультиплекційне, є треш та інші. Проводиться багато фестивалів саме аматорського кіно. Деякі з таких кінематографістів потім потрапляють у професійне кіно, у кінобізнес. Але це відбувається там, де кіноіндустрія міцно стоїть на ногах.

Денис РЖАВСЬКИЙ,
голова Української Кіно-Асоціації

— Любительське кіно цікаве насамперед тим, що з нього потім виростають талановиті режисери, актори, сценаристи. Цей процес надзвичайно важливий для розвитку національної кіноіндустрії, адже він посилює динаміку кінопроцесу — чим більше знімають фільмів, тим більш цікавим, професійним, хвилюючим стає кіно. І тим більше його цінує і любить глядач. Це одна зі сфер, де кількість неминує переходити у якість. Сьогодні важко сказати зі 100% гарантією, наскільки прибутковим стане певний фільм, базуючись лише на кошторисі виробництва. Певною мірою це все ще актуально для масового кіно, для Голлівуду, блокбастерів. Але ми всі бачимо, як незалежні картини виграють нагороди на кішталт Оскару та потім зривають "банк" у прокаті при мінімальній вартості самого продукту. Умовно кажучи, сьогодні в YouTube людина, яка зачепить глядачів по іншу сторону екрану "за живе", зможе заробити більше, ніж на 2–3-х фільмах, які виходять в широкий прокат.

КИЇВ ДІЛОВИЙ

Ділові новини

Фермерські господарства у тренді

З початку року (станом на 4 листопада) в Україні зареєстровано 789 фермерських господарств (юрособи), з яких 7,6 % або 60 юросіб були створені у минулому місяці, повідомили "Хрещатику" в Укрдержреєстрі. У жовтні 2013 року така форма підприємницької діяльності найчастіше реєструвалася на Хмельниччині — 8 фермерських господарств, у Київській області — 6, Вінницькій області — 5 та по 4 на Закарпатті, Полтавщині та Херсонщині. При цьому на Хмельниччині реєструвалося майже кожне 8-ме фермерське господарство. Фермерське господарство (відповідно до ЗУ "Про фермерське господарство") — це форма підприємницької діяльності громадян зі створенням юрособи, які виявили бажання виробляти товарну сільськогосподарську продукцію, займатися її переробкою та реалізацією з метою отримання прибутку на земельних ділянках, наданих їм для ведення фермерського господарства ●

Аренда столичного майна: новації

Фахівці столичного управління Міндоходів інформують киян, які здають власну нерухомість в оренду, що рішенням Київради від 2 жовтня 2013 року № 42/9630 "Про визначення мінімальної вартості місячної оренди одного квадратного метра загальної площі нерухомого майна фізичних осіб" встановлена мінімальна вартість місячної оренди одного кв. м у розмірі 7,53 грн. Також зазначено документом встановлені додаткові коефіцієнти, які застосовуються під час визначення мінімальної вартості місячної оренди одного кв. м загальної площі нерухомого майна фізосіб. Отже, з 1 січня 2014 року для визначення оподаткованого доходу від надання в оренду нерухомого майна податком на доходи фізосіб буде застосовуватися мінімальна вартість оренди нерухомості, встановлена вказаним рішенням Київради. З текстом рішення можна ознайомитися на сайті ГУ Міндоходів у м. Києві у банері "Рішення місцевих рад" ●

Контроль доріг та штрафи збільшать

Верховна Рада 5 листопада прийняла за основу проект закону про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо посилення контролю за безпекою автомобільних перевезень вантажів і відповідальності за порушення правил дорожнього руху. Пропонується посилити контроль за дотриманням автоперевізниками обмежень осевих навантажень, загальної маси та габаритних параметрів транспортних засобів при здійсненні перевезень вантажів автомобільними дорогами загального користування. Зокрема передбачається встановити адмінвідповідальність посадових осіб за адміністративні правопорушення, пов'язані з недодержанням установлених правил у сфері безпеки дорожнього руху. Також пропонується викласти у новій редакції ст. 132-1 Кодексу України про адміністративні порушення, збільшивши розміри штрафів за порушення правил проїзду великогабаритних і великогабаритних транспортних засобів автомобільними дорогами, вулицями та залізничними переїздами. Кодекс передбачається доповнити новою статтею 132-2 "Порушення правил дорожнього перевезення небезпечних вантажів автомобільними дорогами, вулицями та залізничними переїздами", а також внести зміни до низки статей, якими визначити повноваження посадових осіб, які мають право складати протоколи про вчинення таких адміністративних правопорушень та розглядати їх. Працівникам міліції пропонується надати право зупиняти транспортні засоби для здійснення габаритно-вагового контролю центральним органом виконавчої влади, що реалізує держполітику з питань безпеки на наземному транспорті. Зміни передбачається внести до Закону "Про міліцію". Відповідний законопроект зареєстровано за № 3067 ●

Інтернет-запис на держреєстрацію

У реєстраційній службі ГУ юстиції в м. Києві запроваджено попередній запис на прийом до відділів держреєстрації речових прав на нерухоме майно та держреєстрації актів цивільного стану через мережу Інтернет. Запис на прийом здійснюється через офіційний веб-сайт реєстраційної служби ГУ юстиції у м. Києві (<http://kiev-drsu.org>) шляхом заповнення запропонованої електронної форми, після чого на вказану електронну адресу направляється лист-підтвердження запису на прийом. Прийом громадян, які скористалися послугою попереднього запису, здійснюється в окремому вікні. При цьому прийом відвідувачів, які звертаються без попереднього запису, здійснюється у звичайному режимі ●

Європейський тренд

Столичний бізнес обирає надійні торговельні майданчики для експорту та імпорту своєї продукції

Ольга ДРОЗДОВА
"Хрещатик"

Чим ближче Україна до Вільнюського саміт-у, запланованого на кінець листопада, тим вище градус політичної дискусії в суспільстві навколо приєднання нашої країни до зони вільної торгівлі з ЄС або ж до Митного союзу з Росією, Білорусією та Казахстаном. Прихильники та скептики того чи іншого об'єднання наводять свої аргументи та контраргументи, однак, як відомо, правда знаходиться завжди десь посередині. Тож "Хрещатик" вирішив з'ясувати, що й до чого, на прикладі столиці, дослідивши тенденції її економічного розвитку та взаємодії з торговельними партнерами з інших країн.

Аби збагнути плюси та мінуси процесу приєднання до того чи іншого торговельного об'єднання, необхідно насамперед подивитися на статистичні дані, які красномовно малюють картину соціально-економічного становища за певний період часу. Тож проаналізуємо зовнішньоторгівельні операції столиці нашої держави за останні вісім місяців цього року, щоб зрозуміти тенденції на зовнішніх та внутрішніх торговельних майданчиках. Які товари імпортує столиця? Що киянські підприємства відправляють на експорт? Яка доля зовнішньої торгівлі з країнами ЄС та Митним союзом, а також які тенденції у сфері зовнішньоекономічної діяльності в Києві? Відповіді на ці та інші запитання допоможуть нам зрозуміти вектор подальшого розвитку столиці.

Купуємо більше, ніж продаємо

Як свідчать офіційні дані ГУ статистики м. Києва, загалом суб'єкти зовнішньоекономічної діяльності столиці у нинішньому році здійснювали зовнішньоторгівельні операції з партнерами із 189-ти країн світу. При цьому тенденції є позитивними — у січні-серпні 2013 року обіг зовнішньої торгівлі товарами в Києві склав 24,5 млрд дол. США і збільшився проти тогорічних показників відповідного періоду на 1,9 %. У структурі зовнішньої торгівлі експорт товарів складає 7,38 млрд дол. США, натомість імпорт — 17,15 млрд дол. США. Прикметно, що у порівнянні з минулим роком обсяги експорту зменшилися на 3,4 %, а обсяги імпорту навпаки — зросли на 4,3 %. Щоправда, в наведених даних щодо обсягу імпорту товарів не враховують-

ся імпорتنі поставки природного газу.

Та все ж, як бачимо, столиця купує закордонних товарів майже у 2,3 рази більше, ніж поставляє своєї продукції на зовнішні ринки. Якщо говорити економічною мовою, то від'ємне сальдо зовнішньої торгівлі товарами Києва сягнуло 9,76 млрд дол. США. Нагадаємо: минулорічний показник цього періоду становив 8,8 млрд дол. США.

Позитивна динаміка

Якщо ж поглянути на географію експортно-імпорتنих операцій столичних комерсантів, то вона виглядає наступним чином. До країн СНД киянські експортери поставили 21,5 % усіх товарів, а до країн ЄС — 25,7 %. Причому у січні-серпні минулого року ці показники склали відповідно 20,3 % та 25,4 %. Тобто позитивна динаміка спостерігається в обох напрямках.

Щодо імпортних поставок товарів, то з країн СНД було імпортовано за перші вісім місяців поточного року 24,1 % усіх товарів Києва, а з країн Євросоюзу — 40,1 %. Згадавши, що минулорічні показники становили відповідно 26,2 % та 39,5 %, побачимо, що столичний споживач цього року зміг отримати трохи більший доступ до європейських товарів.

Якщо ж ми подивимося на основу товарної структури зовнішньої торгівлі Києва, то її переважно складають продукти рослинного походження, машини, обладнання та механізми, електротехнічне обладнання, продукція хімічної та пов'язаних з нею галузей промисловості, мінеральні продукти. Також це засоби наземного транспорту, літальні апа-

рати, плавучі засоби, жири та олії тваринного або рослинного походження, готові харчові продукти, недорогі метали та вироби з них, полімерні матеріали, пластмаси та вироби з них, маса з деревини або інших волокнистих целюлозних матеріалів.

Як бачимо, і експорт до країн Європейського Союзу, а особливо імпорт товарів з ЄС перевищує у відсотковому співвідношенні експортно-імпорتنі операції з країнами СНД та Митного союзу. При цьому велика кількість експортно-імпортних торговельних операцій столичних бізнесменів припадає саме на торгівлю з Росією. До речі, подібна тенденція простежується й щодо країн в цілому. Зовнішня торгівля з Євросоюзом у нас йде трохи жвавіше, аніж з Митним союзом. Якщо говорити про зовнішню торгівлю саме з Митним союзом, то ле-

ті на ринки третіх країн, тобто не лише країн Євросоюзу (завдяки гармонізації українських технічних регламентів та стандартів із відповідними нормативними актами ЄС). Також має значно покращитися внутрішній бізнес-клімат, адже потрібно буде приймати нове, європейське законодавство і встановлювати прозорі правила гри для бізнесу. Без цього інвестиції до Києва не прийдуть і це — беззаперечний факт. Безумовно, на киянський бізнес очікуватиме жорстка конкуренція, яка значно підвищить ефективність та стійкість столичного ринку, переформатує його. Та пересічний споживач від цього лише виграє, адже, окрім високої якості продукції, значно підвищиться асортимент товарів як вітчизняного виробництва, так і імпортного походження. Товаровиробник, аби конкурувати на киянському ринку, вимушений буде виробляти

Європейський 500-мільйонний ринок втричі більший за ринок, що охоплюється країнами Митного союзу

вова частка такої торгівлі українськими товаровиробниками загалом припадає саме на Російську Федерацію, і лише 4-6 % експортно-імпортних операцій припадає на Білорусь та Казахстан разом узятих.

500-мільйонні перспективи

Можна впевнено прогнозувати, що для киянських бізнесменів, втім, як і для підприємців з інших куточків нашої країни після підписання угоди про Асоціацію з Європейським Союзом, а відтак й угоди про зону вільної торгівлі відкриються непогані зовнішньоторгівельні перспективи. Насамперед йдеться про зниження тарифних та, що найважливіше, нетарифних бар'єрів для виходу на ринок Євросоюзу, який на сьогодні є найбільшим регіональним торговельним майданчиком. Що б не казали євроінтеграційні скептики, але мусимо визнати, що європейський 500-мільйонний ринок втричі більший за ринок, що охоплюється країнами Митного союзу. Після входження до ЗВТ прогнозується позитивна динаміка щодо доступу (зокрема товарів, що виробляються у Києві та облас-

продукцію високої якості, встановлюючи при цьому помірну ціну на продукт. Але потрібно розуміти, що всі ці перетворення проходять поступово, а не водночас, як мріють деякі кияни.

Насамкінець зазначимо, що загалом вибір торговельних партнерів великою мірою залежить від економічних інтересів сторін. Якщо ж говорити про киянський бізнес, то він вже давно обрав надійні торговельні майданчики для експорту своєї продукції та імпорту товарів із зовнішніх ринків партнерів, а офіційна статистика цей вибір ще раз підтверджує. Експерти вважають, що угода про асоціацію з Європейським Союзом лише додасть динаміки розвитку економіки Києва, і столичні підприємства вже невдовзі відчують переваги євроінтеграції. Водночас торгівля з Росією та СНД займає не менш важливе місце в економіці столиці, а обсяг експорту в ці країни лише трохи поступається показникам торгівлі з Євросоюзом. Відтак зрозуміло, що усі наші країни "приречені" і в майбутньому на взаємозв'язку співпрацю та подальше зміцнення господарських зв'язків ●

ІНДИКАТОРИ

Світові ринки

Коментар до динаміки коливань цін на основні дорожочні метали

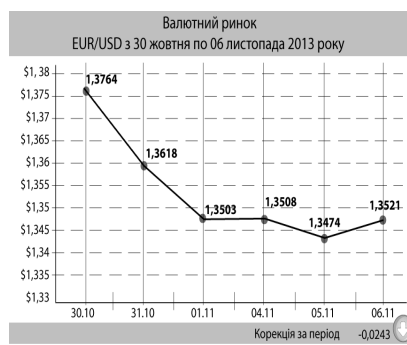
Світові ціни на золото, срібло, платину та паладій формувалися під суттєвим впливом рішення ФРС США продовжити дію програми підтримки економіки QE3 без скорочення її обсягів. Тому помітне зниження цін на золото виявилось очікуваним. "Жовтий" метал дорожчав на тлі запровадження ФРС США заходів з підтримки економіки країни, оскільки програма QE3 стала підтвердженням її кризового стану. Рішення ФРС від 30 жовтня дозволяє хоча б деякий час не непокоїтися через економіку США, відтак золото подешевшало. Окрім того, на "золоті" ціни вплинув і Китай. Наразі спостерігається скорочення обсягів закупівлі золота Індією, досі найбільшим покупцем цього металу. Під впливом цих чинників "жовтий" метал і дешевшав, що позначається на цінах срібла, платини та паладію.

Срібло подешевшало майже на \$1 і, скоріше всього, буде втрачати у ціні й надалі. Після стрімкого злету цін на цей метал до \$23 спостерігається стабілізація цін, спричинена поєднанням таких чинників, як низький попит і досягнення даним металом цінової "стелі" у межах періоду. Суттєвий вплив на срібло здійснює тренд зниження цін на золото, тому найближчим часом можна очікувати стабілізації цін на срібло на низьких значеннях.

Ціни на платину протягом періоду показали різкі коливання, але загалом тренд був висхідним. Після досягнення максимальних значень протягом періоду, на тлі загального занепокоєння на ринку через очікування результатів засідання ФРС, платина дорожчала, але після зміцнення долара США ціни на платину почали падати.

Натомість паладій поступово стає привабливим активом для короткострокових спекуляцій. Ціни на метал зростають, і лише помірні попит та обсяги закупівель стримують це зростання. Тим не менше, паладій помірно дорожчає. Як і платина, паладій може і надалі зберегти висхідний тренд, та у певному діапазоні.

Ринок металів З 30 жовтня по 06 листопада 2013 року							
	30.10	31.10	01.11	04.11	05.11	06.11	Корекція за період
 Золото (1 тройська унція)	\$1354,7500	\$1324,0000	\$1306,7500	\$1320,5000	\$1307,2500	\$1318,1000	-36,65 ↓
 Срібло (1 тройська унція)	\$22,71	\$21,92	\$21,89	\$21,65	\$21,70	\$21,90	-0,81 ↓
 Платина	\$1472,6	\$1451,2	\$1453,5	\$1453,0	\$1452,3	\$1462,9	-9,7 ↓
 Паладій	\$747,1	\$737,5	\$741,5	\$748,4	\$750,2	\$756,3	+9,2 ↑

30 жовтня по 6 листопада на світовому валютному ринку євро помітно слабшав, тоді як долар США зміцнив свої позиції. Суттєву підтримку долару США надало рішення ФРС США продовжити дію програми підтримки економіки QE3. Незважаючи на те, що інвестори були готові до такого сценарію, бодай якась певність на найближчу перспективу відносно американської економіки посилює інтерес до закупівель доларів США, адже на найближчі місяці тренд цієї валюти можна спрогнозувати з більшою вірогідністю. Окрім того, рішення ФРС США було позитивно сприйняте ще й з огляду на тривожні сигнали економіки США, зокрема на суттєве зниження у вересні 2013 року кількості тих, хто подав заявки на будівництво житла. Що ж до євровалюти, вона торгувалася в умовах значного тиску. З одного боку, зміцнення долара США відразу "підкосило" євровалюту, адже саме слабкість долара США була одним із основних чинників зміцнення євровалюти протягом попереднього періоду. З іншого, макроекономічна статистика по єврозоні, котра виходила протягом періоду, дозволяла протистояти тиску долара США, та інвестори приділили посилену увагу негативним даним, що також обумовило тренд євро. Зокрема позитивні дані рівнів споживачької та ділової довіри по єврозоні, а також оптимістична динаміка зайнятості у Німеччині надавали підстави для стабільності цін євровалюти. Однак після рішення ФРС США інвестори сконцентрували свою увагу на грудневому засіданні Європейського центрального банку. Очікування зниження ЄЦБ облікової ставки стане тривалим чинником тиску на євро.

Коментар до коливань цін на нафту на світовому ринку

Ціни на нафту на світовому ринку наприкінці жовтня — на початку листопада 2013 року показали помітне зниження. Окрім рішення ФРС по QE3, на тренд цін на нафту суттєво вплинули очікування, що обсяги запасів нафти у США є значними. Принаймні, інвестори очікують саме такої інформації від Міністерства енергетики США. Спекуляції навколо обсягів нафтових запасів були посилені ще й заявами Лівії про наміри відновити роботу одного з терміналів для експорту нафти, що збільшить обсяги пропозиції на ринку.

Українські ринки

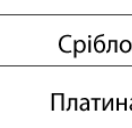
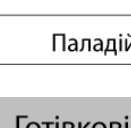
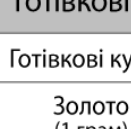
Валютний ринок Євро (EUR) 30.10.2013 – 06.11.2013							
	30.10	31.10	01.11	04.11	05.11	06.11	Корекція за період
 Офіційний курс НБУ	11,004762	10,994372	10,903251	10,794547	10,795346	10,785754	-0,291008 ↓
 Міжбанк купівля	11,2570	11,1690	11,0680	11,0730	11,0770	11,0830	-0,174 ↓
 Міжбанк продаж	11,2640	11,1790	11,0760	11,0870	11,0940	11,0950	-0,169 ↓
 Готівковий курс* (купівля)	11,1800	11,1570	11,0480	11,0000	11,0180	11,0320	-0,148 ↓
 Готівковий курс (продаж)	11,3020	11,2750	11,1780	11,1220	11,1370	11,1720	-0,130 ↓

Валютний ринок Американський долар (USD) 30.10.2013 – 06.11.2013							
	30.10	31.10	01.11	04.11	05.11	06.11	Корекція за період
 Офіційний курс НБУ	7,993	7,993	7,993	7,993	7,993	7,993	0,000
 Міжбанк купівля	8,1870	8,1870	8,1910	8,1980	8,2100	8,2130	+0,026 ↑
 Міжбанк продаж	8,1890	8,1910	8,1940	8,2050	8,2200	8,2180	+0,029 ↑
 Готівковий курс* (купівля)	8,1660	8,1720	8,1730	8,1770	8,1860	8,1970	+0,031 ↑
 Готівковий курс (продаж)	8,1880	8,1950	8,1960	8,1990	8,2060	8,2150	+0,027 ↑

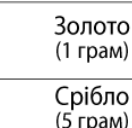
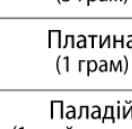
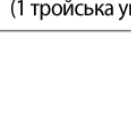
Валютний ринок Російський рубль 30.10.2013 – 06.11.2013							
	30.10	31.10	01.11	04.11	05.11	06.11	Корекція за період
 Офіційний курс НБУ	0,25022	0,24930	0,24919	0,24838	0,24838	0,24707	-0,00315 ↓
 Міжбанк купівля	0,2557	0,2551	0,2540	0,2530	0,2538	0,2529	-0,0028 ↓
 Міжбанк продаж	0,2562	0,2556	0,2545	0,2535	0,2543	0,2534	-0,0028 ↓
 Готівковий курс* (купівля)	0,2514	0,2514	0,2507	0,2492	0,2497	0,2501	-0,0013 ↓
 Готівковий курс (продаж)	0,2564	0,2562	0,2557	0,2542	0,2545	0,2550	-0,0010 ↓

Коментар до українського валютного ринку

На українському валютному ринку протягом 30 жовтня — 6 листопада спостерігалось помірне зростання долара США та зміцнення гривні відносно євро та рубля. Цьому сприяла ситуація на світовому валютному ринку. Стрімке зростання долара на світовому ринку наприкінці минулого тижня зумовило посилення тиску на гривню, але заходи НБУ по стабілізації ситуації на українському валютному ринку та по дедоларизації економіки стримують попит, що дозволяє обмежити коливання цін на долар помірним "коридором". Випереджальне зростання цін на долар на міжбанку, порівняно з готівковим ринком у Києві, свідчить про безперспективність спекуляцій із готівковим долларом, а також про ситуативність зростання цін на безготівковий доллар. З огляду на це, можна очікувати найближчими днями стабілізації цін на долар. Натомість суттєве зниження цін на євро може виявитися тривалим, оскільки порівняно низький попит на цю валюту в Україні та очікування інвесторами рішення ЄЦБ на світовому ринку зумовлюють непевні позиції євровалюти. Більш ніж помітна реакція українського валютного ринку на зниження євро на світовому ринку свідчить про намагання якомога прибутковіше "відіграти" коливання євровалюти, відтак можна очікувати й надалі різких коливань цін цієї валюти. Російський рубль дешевшав в Україні, як і на світовому ринку, під подвійним тиском зміцнення долара та зниження цін на нафту. Скоріше всього, зниження рубля триватиме протягом найближчих днів, але буде помірним. Багато що залежатиме від тренду цін на нафту.

Ринок металів – Україна Офіційні курси НБУ за 10 Oz (10 тройських унцій) 30.10.2013 – 06.11.2013							
	30.10	31.10	01.11	04.11	05.11	06.11	Корекція за період
 Золото	107645,73	107865,54	107865,54	105087,97	105087,97	104808,21	-2837,52 ↓
 Срібло	1783,24	1817,61	1774,45	1738,48	1746,47	1726,49	-56,75 ↓
 Платина	116857,66	117257,31	116857,66	116378,08	115818,57	115898,50	-959,16 ↓
 Паладій	59387,99	59627,78	59308,06	58988,34	59228,13	59387,99	00000,00

Готівкові курси банківських металів, Київ, середні купівля-продаж, грн.

Готівкові курси	30.10	31.10	01.11	04.11	05.11	06.11	Корекція за період
 Золото (1 грам)	361,01-428,75	362,09-427,27	357,71-424,67	355,86-422,43	353,73-422,32	355,41-421,84	-5,59 ↓ -6,91 ↓
 Срібло (5 грам)	7,08-17,00	6,66-17,00	6,60-17,00	6,56-17,00	6,57-17,00	6,55-17,00	-0,53 ↓ 0,00 ↓
 Платина (1 грам)	260,98-475,00	286,17-475,00	285,75-475,00	285,24-475,00	284,65-475,00	284,73-475,00	+23,75 ↑ 0,00 ↑
Паладій (1 тройська унція)	150,00-235,00	150,90-235,00	151,80-235,00	150,90-235,00	150,90-235,00	150,90-235,00	0,00 0,00

Середні роздрібні ціни на АЗС бензину А-95, дизельного пального та газу СПБТ (по Україні) з 30 жовтня по 6 листопада 2013 року							
	30.10	31.10	01.11	04.11	05.11	06.11	Корекція за період
 А-95	10,9100	10,8996	10,8996	10,8986	10,8964	10,8100	-0,0889 ↓
 Дизпаливо	9,7500	9,7395	9,7393	9,7365	9,7354	9,7400	+0,0002 ↑
 Газ (СПБТ)	6,44	6,3528	6,3521	6,3447	6,3269	6,2700	-0,0829 ↓

Коментар до коливань готівкових цін на банківські метали

З чотирьох основних банківських металів у Києві з 30 жовтня по 6 листопада дорожчала лише платина, що можна пояснити зниженням цін на золото та срібло, а також подорожчанням платини на світовому ринку. Попри те, що світові ціни на платину є нестабільними і протягом останніх днів демонструватимуть епізоди зниження, у Києві платина суттєво додала у цінах. Це зростання навряд чи буде суттєвим і тривалим. Але можна очікувати стабілізації цін на платину на досягнутих значеннях, якщо ситуація на світовому ринку металів буде неоднозначною, а золото залишатиметься під тиском.

Коментар динаміки коливань цін на пальне

Середні ціни на бензин марки А-95, дизельне паливо та газ (СПБТ) залишалися стабільними з тенденцією до помірного зниження, з огляду на зниження цін на нафту на світовому ринку. Як і передбачав "Хрещатик", коливання цін на ці види палива протягом попереднього періоду не свідчили про можливість подорожчання бензину, дизпалива та газу (СПБТ). Натомість баланс чинників складається на користь подальшого зниження цін на пальне: сезонне зниження попиту, погіршення погодних умов. Однак варто взяти до уваги подорожчання безготівкового долара США, що може спричинити до фіксації цін на пальне на поточних значеннях, а на початку наступного тижня — до помірного подорожчання бензину та дизпалива.

За матеріалами з відкритих джерел
(www.teletrade.com.ua, finance.com.ua, bank.gov.ua, minfin.com.ua, yahoo.finance, macd.ru та інших)

Підготувала Інна ШЕЛЕСТ

МЕГАПОЛІС

Кияни вшанували пам'ять визволителів

Столиця України масштабно відзначила 70-ту річницю звільнення від фашистських загарбників

Олександра ГУНІНА
"Хрещатик"

6 листопада — дата для Києва непересічна. Адже саме в цей день 70 років тому героїчними зусиллями бійців місто було звільнене від фашистських окупантів. У столиці України немає родини, якої б не торкнулися жахиття війни, тож вшанувати пам'ять визволителів та їхній подвиг на різноманітні заходи та акції прийшли тисячі киян.

Відзначити цю знаменну дату розпочали у Києві з запалення Вічного вогню біля Національного музею історії Великої Вітчизняної війни. Висока честь запалити полум'я пам'яті була надана найкращому курсанту Київського військового ліцею імені Івана Богуна, відміннику навчання Миколі Бойку. Також військові поклали гірлянди квітів до пам'ятника воїнам Великої Вітчизняної війни.

"Ми, покоління післявоєнних років, щасливі люди, бо народилися в часи мирного неба і можемо розбудувати вільну Україну. Разом з тим ми маємо честь спілкуватися зі справжніми героями, нашими ветеранами, які виборили для нас це право. Ми пам'ятаємо, якою ціною завойоване мирне сьогодні, і наш святий обов'язок — передати пам'ять про їхній подвиг наступним поколінням", — з такими словами звернувся до присутніх голова Київської міської державної адміністрації Олександр Попов.

Під час урочистостей також було здійснено передання Всеукраїнської Естафети пам'яті від міста-героя Києва до Черкас.

Крім посадовців та ветеранів, вшанувати пам'ять визволителів до монументу прийшли і кілька тисяч киян.

З нагоди свята головною вулицею столиці пройшла військово-історична хода

А от в церемонії покладання квітів до могили Невідомого солдата в Парку Слави взяло участь майже 30 тисяч мешканців та гостей міста. Разом із Президентом України Віктором Януковичем та офіційними особами кияни вшанували пам'ять воїнів, які загинули у Великій Вітчизняній війні. Багатотисячна колона рухалася від станції метро "Арсенальна" до Парку Вічної Слави з квітами та символікою. "Мій дід загинув у боях з Дніпром. Тож разом з онуками я прийшов сюди вшанувати його пам'ять та подвиг всіх тих героїв, які звільнили територію на-

шої держави від окупантів. Правда про їхню звитягу має жити у серцях молодих", — розповів "Хрещатику" киянин Петро Конюшов.

А от о 12.05 все місто завмерло, аби вшанувати тих, кого забрала війна. Під час загальноміської "хвилини мовчання" був призупинений навіть рух громадського транспорту.

Відзначали дату і в центрі столиці. Так, на Майдані Незалежності відбувся урочистий ритуал підняття Штандарту, а Хрещатиком пройшла військово-історична хода. На головній площі країни вишикувалися Рота почесної варті,

прапороносна і салютна групи та Національний президентський оркестр. Для участі в параді були також запрошені військові оркестри, які розташувалися на Хрещатику від вулиці Городешького до Прорізної. Від вулиці Прорізної до Богдана Хмельницького розмістили військову техніку часів Великої Вітчизняної війни.

Надвечір до відзначення дати долучилася і молодь. Понад тисяча людей влаштували танцювальний флешмоб-подяку "Дякуємо за Київ" на території Меморіального комплексу "Музей Великої Вітчизняної війни". Молодь виконала танець, наприкінці якого із лампадками в руках виклали символічну цифру "70". Після цього вони колоною вирушили до могили Невідомого Солдата та долучилися до акції "Вшануй пам'ять визволителів". Разом з ними запалити вогники пам'яті у Парк Слави прийшли тисячі небайдужих киян. До 22.00 усім охочим безкоштовно роздавали лампадки та свічки. Багато людей прийшли з фотографіями своїх родичів, які загинули під час війни. Тож схили Дніпра на декілька годин перетворилися на справжній меморіал пам'яті полеглим у кровопролитних боях — нашим дідам та прадідам, яким ми завдячуємо мирним небом над головою.

Ще один захід, який провели для молодого покоління — концерт на Майдані Незалежності. Все дійство було присвячене військовій тематиці. Виступами порадували всіх присутніх гурти "Скай", "Друга ріка" та Арсен Мірзоян.

Кульмінацією відзначення 70-ї річниці звільнення міста-героя Києва від фашистських загарбників став святковий феєрверк, який пролунав о 21.50.

Зі знаменною датою привітали киян та ветеранів міста й керівники столиць держав-сусідів — Москви та Мінська. Урочиста телеграма також надійшла від Президента Російської Федерації Володимира Путіна ●

“Даєш Київ!”

В урочищі Ситняки, що у Деснянському районі, відбулася реконструкція форсування Дніпра і визволення столиці України від фашистських загарбників

Вадим ПОНЬКА,
спеціально для "Хрещатика"

Всього в історичній реконструкції форсування Дніпра і визволення столиці України від фашистських загарбників брало участь понад дві тисячі учасників. Відтворення подій далекого 1943 року стало наймасштабнішою історичною реконструкцією не лише в Україні, а й на пострадянському просторі. Для цього органами державної влади була надана військова техніка, літаки та боєприпаси, а гвинтівки були запозичені у кіностудії. За дійством, організованим військово-історичними клубами як з України, так і з інших держав, спостерігали ветерани Великої Вітчизняної війни, гості з Російської Федерації, Чеської Республіки та понад 15 тисяч киян і гостей столиці.

У неділю мешканці столиці стали свідками майже справжніх воєнних дій. Історична реконструкція форсування Дніпра проходила в Деснянському районі поряд із житловим масивом Троєщина. В ході уявного бою була задіяна артилерія, велика кількість броньованої мототехніки, танків, кавалерії та авіації.

Голова КМДА Олександр Попов, який теж відвідав дійство, щиро подякував організаторам і гостям. "Мені здається, організаторам вдалося відтворити та передати той дух, який панував на цьому місці сімдесят років тому. Дуже приємно, що присутні тут учасники не тільки з України, а й з інших країн світу, насамперед, велика кількість чехословацьких товаришів", — розповів Олександр Павлович. — Дякую військово-історичним клубам, які, на

В історичній реконструкції форсування Дніпра і визволення столиці України від фашистських загарбників брало участь понад дві тисячі учасників

мою думку, з великим ентузіазмом долучилися до виступу. Це підтвердження нашої дружби та того, що ми ніколи не забудемо нашої історії. Хочу подякувати всім учасникам дійства. Це справді особливі люди, які фанатично беруть історію, шанують ветеранів та передають своє захоплення усім глядачам".

Голова київського клубу "Червона Зірка" Артем Гусинський зазначив: "Вся робота з підготовки та організації показового виступу продовжувалась близько трьох місяців. Була надана величезна допомога з боку київської

міськадміністрації та адміністрації Деснянського району". За його словами, усі без винятку органи державної влади відгукнулися на прохання проведення фестивалю і сприяли відзначенню 70-ї річниці визволення міста-героя Києва.

Бійцям на полі бою — як червоноармійцям, так і німецько-фашистській піхоті — був наданий відповідний військовий інвентар, щоб вони могли продемонструвати глядачам свої вміння та силу вогнепальної зброї. Гвинтівками з учасниками поділилася кіностудія

імені Довженка, а боєприпасами, технікою і танками — Міністерство оборони. Серед останніх було декілька вже відомих усім радянських Т-34 з одного боку та однією "Пантерою" з боку гітлерівців. Крім цього, було два літаки — Як-18 та Як-52. На жаль, в Україні немає оригінальних повітряних суден часів Другої світової війни, тому бійці спеціально відновили й пофарбували вищезгадані та нанесли на них відмінні знаки ВВС Червоної армії та німецьких Люфтваффе. Таким чином, вдалося показати якісний повітряний бій, що справив колосальне враження на публіку. Нагадаємо, що дійство проходило з максимальним дотриманням усіх правил техніки безпеки. Боєприпаси були холостими, а спеціально відведена зона метання снарядів знаходилася якомога далі від глядачів. Що ж до літаків, то вони літали лише над Дніпром та над полем бою. Також кожен боєць без винятку пройшов інструктаж з техніки безпеки. На воді чергували рятувальники, а сушею пересувались пожежники та лікарі, які, у випадку потреби, могли надати відповідну допомогу. На щастя, цього не знадобилося.

Полковник у відставці, ветеран Великої Вітчизняної війни Анатолій Георгійович Копачевич, також залишився під враженням від побаченого. Він зазначив: "Сьогодні бій прошов дуже швидко, насправді ж, це відбувалося значно довше. Пригадую, після захоплення Дніпра і взяття плацдарму кавалерія і літаки з'явилися не відразу, — розповів ветеран. — Крім того, певний час авіація не могла виконувати свої функції, бо було похмуро. Пам'ятаю, що всього вона зробила 1 175 вильотів. Гордий тим, що також брав участь у звільненні Києва". Ветеран додав, що подібні заходи особливо корисні для молоді, бо знання власної історії є основним атрибутом патріотизму. До слова, почесною гостею дійства стала донька генерала Ватутіна — Олена Миколаївна ●

СУСПІЛЬСТВО

“Я ніколи не хилиталась: вибрала собі лінію в житті й по ній ішла”

Олександра Василівна Андреева воювала радисткою з першого дня війни й до перемоги

Наталія ПЛОХОТНЮК
спеціально для “Хрещатика”

“З захопленням дівчаток не стрічали: додому їх проганяв захриплий воєнком. Так було в сорок першому. А медалі та інші всі регалії були потім...”

Цєю фразою можна було б почати розповідь про сотні тисяч дівчат, які пройшли через горнило Великої Вітчизняної війни. Кажуть: у війни — не жіноче обличчя... Але скільки жінок, зовсім юних дівчат виносили на своїх тендітних плечах поранених, збивали ворожі літаки, були снайперами, виконували чоловічу роботу в тилу ворога і в партизанських загонах. Вони ходили в розвідку, лікували бійців, забезпечували зв'язок з Великою Землею і гинули, не проронивши ні слова, в руках фашистських катів. Дівчина у сірій шинелі, в куцях, простих чобітках йшла, де зривались шрапнелі, йшла з автоматом в руках. Дівчата в бої йшли кризь ночі, з калюж умивались дощем, їм марились коси дівочі під грізним гарматним вогнем. Недобрі очі лякали і танків боялись в бою...

Серед десятків тисяч таких дівчат, яким випала нелегка доля пройти горнило Великої Вітчизняної, і наша героїня — у ті далекі роки Олександра Ісиченко, а нині киянка Олександра Василівна Андреева.

Сімнадцятирічна Шурочка Ісиченко з Балаклі мріяла після закінчення школи стати актрисою, співати на великій сцені. Але всі її мрії перекреслила війна. Прямо з випускного вечора вони усім класом пішли до військового комісара. Дівчат грізний воєнком просто прогнав додому, а кільком хлопцям одразу вручили повістки. Батько Олександри, спеціаліст військового заводу, отримав наказ евакуювати підприємство аж у край вічної мерзлоти — в Челябінську область. Але донька сказала твердо: “Я з вами нікуди не поїду! Я піду на фронт. Я комсомолка, і моє місце там, де вимагає Батьківщина”. Батьки, звісно, присили й благали дівчину припинити оббивати пороги військового комісара, але Олександра твердо стояла на своєму (недаремно ж їй дали чоловіче ім'я, що в перекладі з давньогрецької означає “захисник”). Це була її перша серйозна сварка з батьками. І Саша вперше побачила, як її батько, такий сильний і мужній, плаче. Але дівчина була непохитною.

Собака-радист
рятував життя бійців
і військової таємниці

17-річна Олександра Ісиченко розпочала свій бойовий шлях 23 липня 1941 року, а закінчила 22 грудня 1945 року. Після трьохмісячних курсів радистів-телефоністів дівчина отримала направлення в місто Камишин під Сталінградом. Попросилася в піхоту, бо згадала, що її батько колись розповідав, що служив у піхоті — “цариці полів”: “А я дуже хотіла бути “царицею” чи королевою, хай навіть і полів”, — з гіркою усмішкою згадує Олександра Василівна. Перше поранення дівчина отримала на Курській дузі. Підлікувалася у польовому шпиталі й знову — на передову. Увесь час в ефірі лунав її голос: шифровки й радіограми, ведення бою й підтримка авіацією піхоти й танків, зв'язок із Великою Землею...

На фронті фото, біля дерев'яної хати десь у Закарпатті, під Ужгородом, радіостанція на колесах РСБ-1 і фронті друзі радисти-шиф-

Військовий комісар вручає дівчатам-добровольцям направлення на курси радистів. Червень 1941 року (Олександра на фото друга справа)

рувальники: “три Сашки” — Ісиченко, Пихтін і Кочкін, водій Юра Солодовников, посылний Магніт і пес Буран.

“Як же я їх любила — обох Олександрів, — згадує колишня радистка. — Але вони про це не знали, хоча могли здогадуватися. Я думала, що коли закінчиться війна, тоді я зможу якось дати комусь із них знак, або вони мені. Але обидва мої Сашка лишилися спати вічним сном на нескінченних фронтних дорогах. Так само, як і мої фронтіві подруги”.

При радіостанції всю війну поруч з нами воював собака. Ми його страшенно любили й оберігали, ділилися останнім шматком хліба. Це було не лише душевне тепло, а й надійна охорона. Знаєте, на війні, як і скрізь, є люди, а є й нелюди. Чимало траплялося шпигунів, диверсантів, а то й просто зрадників, які під виглядом посланців зі штабів намагалися проникнути до шифрувальників, будь-якою ціною роздобути секретні дані. Але наш Буран завжди був насторожі, рятуючи не лише військові таємниці, а й наше життя, а іноді й навіть життя сотень тисяч бійців. Він завжди відчував чужого. Іноді, звісно, помилявся й нападав на свого. Зате жодна таємниця не потрапила до рук ворога.

Навколо ДОТу,
у Святошині,
валялися шматки
людських тіл...

Олександра Василівна дістає із заповітної шухлядки найдорожчі серцю докумен-

ти, серед яких фронтіві фотографії, бойові нагороди, листи, Книжка червоноармійця й посвідчення за номером 16, у якому вказано, що саме їй, сержанту Олександрі Ісаченко, “надається право вимикати радіостанцію, не відповідаючи за наслідки, якщо переговори й радіопередачі ведуться відкритим текстом. Незважаючи на звання й чини”.

Олександра Василівна згадує кровопролитні бої за Київ: “У Фастові ми отримали сигнал, що поблизу Києва знаходиться смертельно поранений Ватутін. Для нас це був шок, хоча, здавалося, за два роки війни ми настільки звикли до смерті, що вже просто її не помічали. З Фастова нас перекинули на Букринський плацдарм. Там безперестанку працювали радіостанції, літали літаки, щоб створити видимість підготовки до форсування Дніпра. А тим часом під покровом ночі тисячі одиниць військової техніки й сотні тисяч людей переправлялися на інший берег бурхливої річки, аби розпочати штурм Києва з Лютижського плацдарму”.

Лише за офіційними даними, під час Букринської наступальної операції загинуло близько трьохсот тисяч радянських людей. Неофіційні дані називають цифру втричі більшу.

Вранці, 3 листопада, після потужної артпідготовки з Лютижського плацдарму розпочали наступ головні сили

Ветеран Великої Вітчизняної війни Олександра Василівна Андреева. Листопад 2013 року

фронту. До вечора війська 38-ї армії, спільно з 5-м гвардійським танковим корпусом і частини 60-ї армії просунулися на 5-12 км. 4-5 листопада в бій вступила 3-тя гвардійська танкова армія, яка перерізала шосейну дорогу Київ — Житомир. Ніч з 5 на 6 листопада стала вирішальною в битві за Київ. По Брест-Литовському шосе (зараз — проспект Перемоги) у місто пробивалися танкісти капітана Д. А. Чумаченка.

“Наша частина після страшного форсування Дніпра по Житомирській трасі, через Святошин, заходила в Київ, — згадує Олександра Василівна. — Обабіч дороги — гори трупів. Особливо страшно було, коли ми проїжджали поблизу ДОТів: навколо них валялися шматки людських тіл: там — чобіт, там — рука, там — голова. Мені стало так погано... (починає плакати). Київ лежав у руїнах. Люди були страшенно перелякани. Але ніколи було зупинятися — треба було йти далі на захід. Нам дуже допомагали і партизани, і прості люди. Особливо нам, дівчатам. Адже ми були брудні, обідрані, страждали від вошей і корости. На привалі знімаєш ватяні штани, простягаєш їх до багаття, аби прожарити паразитів (а вони аж тріщать!), і знову одягаєш. Ні про які засоби особистої гігієни не було й мови: для особистих потреб дерли на шмаття спідні сорочки, онучі, а брусочок мила, який інтендант видавав на місяць, ділили чоловік на десять. А коли того інтенданта згодом взяли за барки й потрусили — у нього знайшли повний чемодан мила, котушок з нитками, голок і навіть оде-

колон був. А ми гинули не тільки від ворожих куль, а й від ран, спричинених брудом і вошами. Я вже й не пам'ятаю, чи того інтенданта у штрафбат відправили, чи зразу у розход пустили. Недаремно ж кажуть: “Кому — війна, а кому — мати родна”. Дуже виручали нас мешканці населених пунктів, через які ми проходили: пускали помитися, давали простирадла, чисті ганчірки. Якось на Закарпатті одна жіночка, у хату до якої ми попросилися, щоб помитися й переночувати, глянула на мої розпухлі, натерті грубим сукном груди, на рани по тілу — й відразу кинулася мене рятувати: зробила якусь мазь, обв'язала мої груди бинтами, надертими з простирадла, й наказала завжди так робити, якщо не хочеш загинути. Це була моя перша жіноча білизна. А справжню білизну нам видали аж у 1944-му році, поблизу кордону з Румунією. Про це навіть у Книжці червоноармійця записано.

Родина капітана
Андреева загинула
в полум'ї Хатині

У липні 1945 року в Чехії Олександра отримала тяжке поранення. Тоді ж було поранено і її командира — капітана Андреева. Виписавшись зі шпиталю й демобілізувавшись у грудні 45-го, лейтенант Олександра Ісиченко попрощалась зі своїми бойовими побратимами, обмінявшись з ними адресами й почала добиратися додому. Дісталася до рідної Балаклі, а замість хати — лише землянка, мама й трирічна сестричка, які нещодавно повернулися з евакуації. Батько загинув у 42-му під Сталінградом.

“Наговорилися, наплакалися, назадувалися. Невдовзі приходить лист від капітана Андреева, у якому він пише, що від його рідного села Хатинь у Білорусії навіть горбочка не лишилося. У страшному полум'ї згоріла уся його рідня. Питає офіцер, який пройшов усю війну, визволяючи народи Європи, але не зумівши врятувати свою родину, чи можна йому приїхати до Олександри й перебути хоча б якийсь час біля когось із близьких людей. А згодом за листом — і гість до хати — увесь перебинтований, зранений, скалічений. Мама — в сльози: “Доню, куди ж йому йти?”. І залишився мій капітан у мене. Так і стала я Андреевою. Але шастя було недовгим. Війна продовжувала збирати данину. Від тяжких воєнних ран чоловік мій помер, залишивши мене з двома дітками. І з солдатськими нагородами.”

Діти вирости, стали самодостатніми, відомими у своїх галузях особистостями. Олександра Василівна Андреева майже півстоліття працювала у київській школі вчителем історії, вела активну громадську діяльність: зробила якусь мазь, обв'язала мої груди бинтами, надертими з простирадла, й наказала завжди так робити, якщо не хочеш загинути. Це була моя перша жіноча білизна. А справжню білизну нам видали аж у 1944-му році, поблизу кордону з Румунією. Про це навіть у Книжці червоноармійця записано.

Олександра Василівна серед бойових товаришів. Закарпаття. 1944 рік

Кінопрем'єри тижня

"ЖИТТЯ АДЕЛЬ"

Країна: Франція
Студія: Wild Bunch
Режисер: Абдельлатіф Кешиш
У ролях: Леа Сейду, Адель Екзаркопулос
Тривалість: 179 хв.
Вікові обмеження: 21 рік

Фільм-переможець 66-го міжнародного Каннського кінофестивалю, знятий за мотивами графічного роману Жюлі Маро "Синій - найтепліший колір". 15-річна французька школярка Адель зустрічається з милим хлопчиком Томасом. Але одного разу вона знайомиться зі студенткою Еммою, яка виділяється волоссям синього кольору і нетрадиційною орієнтацією. Спілкуючись, Адель розуміє, що закохується в синьоволосу Емму. Підтримувати стосунки з Томасом все складніше. Ще важче їй вдома - адже батьки не розуміють, що для дівчини все це серйозно.

У кінотеатрах "Київ", "Жовтень"

"РАСПУТІН"

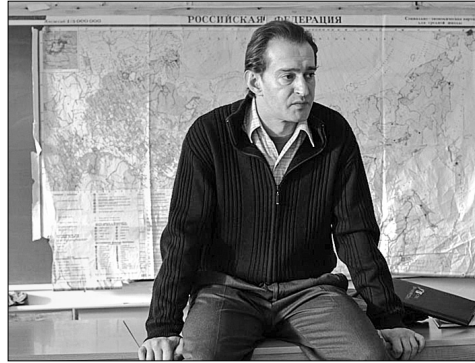

Країна: Росія, Франція
Режисер: Іраклій Квирікадзе
У ролях: Жерар Депардьє, Володимир Машков, Анна Михалкова, Данило Козловський, Костянтин Хабенський
Тривалість: 97 хв.
Вікові обмеження: 12 років

Про особистість Григорія Распутіна досі ходить безліч чуток. При написанні сценарію автори намагалися використовувати достовірні документальні матеріали. Картина переносить глядача в Росію 1905 року, коли невідомий лікар Григорій Распутін допомагає єдиному синові глави держави - царевичу Олексію - справлятися з гемофілією. Цар вводить Распутіна у свій двір, оточує усякими благами, особливо тепло приймає його імператриця. Распутін, звісно, не проти скористатися ситуацією і привілеями. Хто він, справжній чарівник медицини або ж шарлатан і

лжепророк, який смикає за ниточки царську сім'ю?
У кінотеатрах "Україна", "Київ", мережі кінотеатрів "Баттерфляй"

"ГЕОГРАФ ГЛОБУС ПРОПИВ"

Країна: Росія
Режисер: Олександр Велединський
У ролях: Костянтин Хабенський, Олександр Робака, Олена Лядова
Тривалість: 120 хв.
Вікові обмеження: 16 років

Біолог Віктор Сергієвич - типовий герой нашого часу. Він заплутався у собі, не має певних цілей, але з романтикою і якимсь благородством в душі є цікавою особистістю. Віктор вирішує влаштуватися на роботу - вчителем у школу. Географії він добре не знає, та й на звичного вчителя не схожий. Викладаючи на уроках, крім вивченої насніж географії, ще й уроки життя, втрачений у собі чоловік намагається зрозуміти, чого хоче він сам.

У кінотеатрах "Україна", "Київ", мережах кінотеатрів "Баттерфляй" і "Одеса кіно"

КІНОТЕАТРИ

"Київ", вул. В. Васильківська, 19, тел.: (044)234-73-81, 234-33-80, www.kievkino.com.ua

"Україна", вул. Городецького, 5, тел.: (044)279-67-50, 279-82-32, www.kino-ukraina.com.ua

"Жовтень", вул. Костянтинівська, 26, тел.: (044)417-27-02, www.zhovten-kino.kiev.ua

Мережа кінотеатрів "Баттерфляй", www.kino-butterfly.com.ua

"Більшовик", вул. Гетьмана, 6, тел.: (044) 200-90-10

"Ультрамарин", вул. Урицького, 1-а, тел.: (044) 206-03-62, 206-03-70

"DeLuxe", вул. Горького, 50, тел.: (044)206-13-22, 206-13-24

Мережа кінотеатрів "Одеса кіно", www.kinoodessa.com

ТЦ "Україна", пр-т Перемоги, 3, тел.: (044)496-15-11, 496-15-51

ТЦ "Квадрат", бульв. Перова, 36, тел.: (044)538-17-70, 538-17-71

ЦИРК

Адреса: пл. Перемоги, 2
Тел: (044) 486-39-27, www.circus.kiev.ua
8 листопада (пт.) — 19.00, 9 листопада (сб.) — 13.00, 17.00, 10 листопада (нд.) — 13.00, 17.00 програма "Караван чудес", дітям до 5-ти років вхід безкоштовно без надання вільного місця

ТЕАТР ОПЕРЕТИ

Адреса: вул. Червоноармійська, 53/3
Тел: (044)287-62-57, www.operetta.com.ua
10 листопада (нд.) — 12.00 "Острів скарбів", дитячий мюзикл, В. Бистряков

ТЕАТР НА ЛИПКАХ

Адреса: вул. Липська, 15/17
Тел: (044)253-62-19, www.tuz.kiev.ua
9 листопада (сб.) — 11.00 "Зеленими пагорбами океану", казка, С. Козлов, 1 год. 20 хв., для дітей від 5-ти років
9 листопада (сб.) — 12.00 "Ярмарковий гармидер", народний бурлеск, Я. та І. Златопольські, 1 год. 30 хв., для дітей від 7-ми років
10 листопада (нд.) — 11.00 "Не хочу бути собакою", казка-гра на 1 дію, С. Белов, С. Куваєв, 1 год. 10 хв., для дітей від 5-ти років
10 листопада (нд.) — 12.00 "Принц і принцеса",

Дитяча афіша

казка, Г.-Х. Андерсен, 1 год. 40 хв., для дітей від 5-ти років
13 листопада (ср.) — 14.00 "Пригоди Тома Сойєра", життєпис хлопчика, М. Твен, 2 год., для дітей від 7-ми років

ТЕАТР ОПЕРИ І БАЛЕТУ ДЛЯ ДІТЕЙ ТА ЮНАЦТВА

Адреса: вул. Межигірська, 2
Тел: (044)425-42-80, www.musictheatre.kiev.ua
9 листопада (сб.) — 12.00 "Дванадцять місяців", мюзикл-казка на 2 дії, С. Баневич
9 листопада (сб.) — 15.00 "Дванадцять місяців", мюзикл-казка на 2 дії, С. Баневич
10 листопада (нд.) — 12.00 "Спляча красуня", балет-феєрія на 2 дії, П. Чайковський
13 листопада (ср.) — 13.00 "Бармалей та Айболит", балет на 2 дії, Ю. Шевченко, 1 год. 40 хв.

ТЕАТР ЛЯЛЬОК

Адреса: вул. Грушевського, 1-а
Тел: (044)278-58-08, www.akadempuppet.kiev.ua
9 листопада (сб.) — 11.00 "Золоте курча", В. Орлов, 45 хв., для дітей від 3-х років
9 листопада (сб.) — 13.00 "Червона шапочка", Є. Шварц, 50 хв., для дітей від 4-х років
9 листопада (сб.) — 15.00 "Вовк і козенята", Є. Гімельфарб, для дітей від 3-х років
9 листопада (сб.) — 17.00 "Золотий ключик", О. Толстой, 65 хв., для дітей від 3-х років
10 листопада (нд.) — 11.00 "Троє поросят", Г. Усач, С. Єфремов, 45 хв., для дітей від 3-х років
10 листопада (нд.) — 13.00 "Пан Коцький", С. Брижань, 40 хв., для дітей від 4-х років
10 листопада (нд.) — 15.00 "Попелюшка", Є. Шварц, 50 хв., для дітей від 4-х років
10 листопада (нд.) — 17.00 "Пітер Пен", Є. Огородній за Дж. Баррі, 60 хв., для дітей від 5-ти років

Театральна афіша

7 — 13 листопада

ТЕАТР РОСІЙСЬКОЇ ДРАМИ ІМЕНІ ЛЕСІ УКРАЇНКИ

Адреса: вул. Б. Хмельницького, 5
Тел: (044)234-42-23, www.rusdram.com.ua

7 листопада (чт.) — 19.00 "Любовне божевілля", музична вистава, 1 год. 50 хв.
8 листопада (пт.) — 20.00 "Справжній чоловік на початку тисячоліття...", 1 год. 10 хв.
9 листопада (сб.) — 12.00 "Валентинів день", драма, 2 години
9 листопада (сб.) — 18.00 "Останнє кохання", мелодрама, 2 год. 15 хв.
9 листопада (сб.) — 19.00 прем'єра "Нахлібник", 1 год. 55 хв.
9 листопада (сб.) — 20.00 "Олександр Вертинський. Бал Господень...", моноспектакль, 1 год. 30 хв.
10 листопада (нд.) — 12.00 "Занадто одружений таксист", комедія, 2 год. 30 хв.
10 листопада (нд.) — 18.00 "Прощальне танго", трагікомедія, 2 год. 30 хв.
10 листопада (нд.) — 19.00 "Прощальне танго", трагікомедія, 2 год. 30 хв.
10 листопада (нд.) — 20.00 "Edith Piaf: життя в рожевому світлі", 1 год. 20 хв.

11 листопада (пн.) — 19.00 "Вишневий сад", комедія, 3 год. 15 хв.
11 листопада (пн.) — 20.00 "Шлюбні укладаються на небесах", моновистава, 1 год. 10 хв.
13 листопада (ср.) — 19.00 "У полоні пристрасті" ("Кам'яний володар"), драма, 1 год. 25 хв.

ТЕАТР ІМЕНІ ІВАНА ФРАНКА

Адреса: пл. Івана Франка, 3
Тел: (044)279-59-21, 279-71-01, www.ft.org.ua

7 листопада (чт.) — 19.00 "Весілля Фігаро", П'єр-Огюстен Бомарше
8 листопада (пт.) — 19.00 "Дві квітки кольору індиго", хореографічна драма, Олександр Білозуб
8 листопада (пт.) — 19.00 "Увертюра до побачення", сценічна версія Андрія Приходька за новелою Івана Франка "Сойчине крило"
9 листопада (сб.) — 19.00 "Дами і гусари", комедія, Олександр Фредро
10 листопада (нд.) — 12.00 "Мартин Боруля", комедія, Іван Карпенко-Карий
10 листопада (нд.) — 19.00 "Кін IV", трагікомедія, Григорій Горін
12 листопада (вт.) — 19.00 "Ромео і Джульєтта", Вільям Шекспір

13 листопада (ср.) — 19.00 "Грек Зорба", театральний роман, Нікос Казандзакіс

ТЕАТР ДРАМИ І КОМЕДІЇ НА ЛІВОМУ БЕРЕЗІ

Адреса: Броварський просп., 25
Тел: (044)517-89-80, www.drama-comedy.kiev.ua

7 листопада (чт.) — 19.00 "Глядачі на виставу не допускаються!", М. Фрейн, 3 год. 40 хв.
7 листопада (чт.) — 19.00 "Дні пролітають зі свистом", комедія і драма кохання, М. Коляда, 1 год. 40 хв.
8 листопада (пт.) — 19.00 "Не все коту масляна", комедія, Олександр Островський, 2 год. 45 хв.
9 листопада (сб.) — 15.00 "Трохи вина... або 70 обертів", комічне дійство з неаполітанськими піснями, Л. Піранделло, 1 год. 40 хв.
9 листопада (сб.) — 19.00 "Брешемо чисту правду", Х. Бергер, 2 год. 30 хв.
10 листопада (нд.) — 15.00 "Мене немає (Пізно лякати...)", В. Сигарєв, Л. Проталін, 2 год.
10 листопада (нд.) — 19.00 "Черга", О. Мардань, 2 год. 50 хв.
11 листопада (пн.) — 19.00 прем'єра "Ідеальна пара", Марк Камолетті, 2 год.
12 листопада (вт.) — 19.00 прем'єра

"Бридкий", за п'єсою Маріуса фон Маєнбург, 1 год. 15 хв.
12 листопада (вт.) — 19.00 "Глядачі на виставу не допускаються!", М. Фрейн, 3 год. 40 хв.
13 листопада (ср.) — 19.00 "Опіскін. Фома!", ексцентрична комедія, Ф. Достоевський, 2 год. 30 хв.
13 листопада (ср.) — 19.00 "Дзвінок з минулого", А. Крим, 1 год. 30 хв.

ТЕАТР НА ПОДОЛІ

Адреса: Андріївський узвіз, 20-б (театральна гостьова), В. Васильківська, 103 (Палац "Україна")
Тел: (044)33-222-17,

www.theatreonpodol.com
7 листопада (чт.) — 19.00 прем'єра "Старомодна комедія", лірична комедія, театральна гостьова
8 листопада (пт.) — 19.00 прем'єра "Щоденник молодого лікаря", скорботний лист (історія хвороби), Михайло Булгаков, 2 год., театральна гостьова
9 листопада (сб.) — 19.00 "Лист Богу", театральне оповідання, 1 год. 30 хв., театральна гостьова
10 листопада (нд.) — 19.00 "Ніч на двох", лірична комедія, 1 год. 40 хв., театральна гостьова
13 листопада (ср.) — 19.00 "La bonne Anna, або Як зберегти сім'ю", комедія, 1 год. 50 хв., малий зал Палацу "Україна"

ТЕАТР НА ЛИПКАХ

Адреса: вул. Липська, 15/17,
Тел: (044)253-62-19, www.tuz.kiev.ua
7 листопада (чт.) — 15.00 "Ляльковий дім", драма, Г. Ібсен, 2 год. 50 хв.
7 листопада (чт.) — 19.00 "Чайка", повість для театру, А. Чехов, 2 год. 50 хв.
8 листопада (пт.) — 17.00 "Над прірвою...", фантазія тінейджера, Дж. Селінджер
8 листопада (пт.) — 19.00 "Обережно — жінки!", мелодраматична комедія, А. Курейчик, 2 год. 30 хв.
9 листопада (сб.) — 19.00 "Мольєріана", М. Булгаков
10 листопада (нд.) — 19.00 "Лісова пісня", драма-феєрія, за мотивами п'єси Лесі Українки, 2 год. 30 хв.

ТЕАТР ОПЕРЕТИ

Адреса: Червоноармійська, 53/3
Тел: (044)287-62-57, www.operetta.com.ua

8 листопада (пт.) — 19.00 "Циганський барон", оперета, Й. Штраус
9 листопада (сб.) — 19.00 "Welcome to Ukraine, або Подорож у кохання", романтичний мюзикл
10 листопада (нд.) — 19.00 "Таке єврейське щастя", мюзикл, І. Поклад
12 листопада (вт.) — 19.00 "Летюча миша", оперета, Й. Штраус
13 листопада (ср.) — 19.00 "Містер Ікс", оперета І. Кальмана

Ведуча рубрики Марія БЕЛЯЄВА,
kreschatic_culture@ukr.net

МЕДИЦИНА

Володимир ДОЛОТ:

“У лікарняній касі Києва сьогодні вже нараховується 18 тисяч містян”

Невідворотно наближається той час, коли в Україні буде введена страхова медицина. Принаймні, про це неодноразово говорили високопосадовці з Адміністрації Президента, Міністерства охорони здоров'я України та інших державних установ. Справді, відповідно до Програми економічних реформ на 2010—2014 роки “Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава”, до кінця наступного року має бути завершено останній етап підготовки до введення обов'язкового соціального медичного страхування. І поки відповідальні особи визначаються з переліком необхідних кроків, у Києві вже існує приклад того, як може працювати нова система страхування здоров'я громадян. Благодійна організація “Муніципальна лікарняна каса міста Києва” з 2011 року забезпечує киян послугами з медичного страхування. За тридцять гривень на місяць, стверджують керівники МЛК, людині буде надано своєчасну медичну допомогу в необхідній кількості — й платити при цьому в саму лікарню або за медикаменти не треба. Про історію, проблеми та особливості муніципального страхування ми поговорили з виконавчим директором “Муніципальної лікарняної каси міста Києва” Володимиром Долотом.

“Спектр захворювань, які покриває лікарняна каса, дуже й дуже широкий”

— Скажіть, будь ласка, з якою метою було створено лікарняну касу в Києві?

— Мета одна — надати якісну, своєчасну і в повному обсязі медичну допомогу киянам. Створення лікарняної каси було на часі в зв'язку із кризовою ситуацією, яка склалася у світі, в країні і в медичній галузі. Це й недостатнє фінансування, і недостатня кількість лікарських засобів. Наприклад, розрахункова вартість одного ліжко-дня на медикаменти в закладах охорони здоров'я складає 7-8 гривень на добу. Щоб покращити ситуацію, ми вирішили використати механізми лікарняної каси, яка засновується на солідарній системі. Всі сплачують однаковий внесок щомісячно, а використовуються ці кошти для потреб тих осіб, які на даний момент захворіли.

В Києві це була ініціатива голови КМДА Олександра Павловича Попова. В грудні 2010-го ми оформили всі необхідні статутні документи і з 2011 року почали працювати. Перший пацієнт у нас отримав фінансування в травні 2011 року.

— А на які послуги можуть розраховувати члени лікарняної каси?

— Лікарняна каса — благодійна організація, що має свої статутні положення, відповідно до яких ми працюємо. В положеннях записані всі випадки, коли вона надає допомогу своїм членам. Я можу сказати, що це — всі гострі випадки захворювань, всі загострення хронічних захворювань, які є на сьогодні. Існують і певні обмеження, як-от,

наприклад, хвороби, що передаються статевим шляхом, хвороби, які лікуються за рахунок держави та захищені державними програмами, тобто онкологія, діабет тощо. Але тут є теж свої особливості. Так, наприклад, хіміотерапію лікарняна каса не оплачує, а всім, що стосується оперативних втручань, всім, що необхідно при операції, ми забезпечуємо. Спектр захворювань, які покриває МЛК, дуже і дуже широкий, він набагато ширший за наявні обмеження.

— Що робити членові лікарняної каси, якщо йому відмовили у наданні допомоги? І взагалі, чи трапляються такі випадки?

— Щодо наших статутних положень, то якщо людина почала сплачувати внески, медичну допомогу як член лікарняної каси вона зможе отримати тільки за три місяці, починаючи з дати першого внеску. Якщо цей період вже минув, особа отримала посвідчення, вона вже має право на лікування в стаціонарі чи поліклініці. На жаль, в нашій роботі були випадки, коли членом лікарняної каси відмовляли в допомозі. Головна причина тому — суто людський фактор. Або лікар, до якого звернувся пацієнт, взагалі не знав про існування лікарняної каси, або ж не хотів про це знати. Але ми маємо механізми вирішення подібних проблемних ситуацій. На кожному членському квитку є телефон “гарячої лінії”, за яким можна звернутися до нашого лікаря-експерта і повідомити про відмову в наданні послуги члену МЛК. Наші фахівці можуть проблемні питання вирішити на місці, прямо в медичному закладі. Або, якщо людина пролікувалася самостійно, вона може звернутися до нас за відшкодуванням вартості медичних послуг.

Член каси надає заяву, виписку з історії хвороби і чеки про придбання ліків. Цей випадок обговорюється на Правлінні організації, й у залежності від препаратів, які були виписані пацієнтові, йому впродовж місяця відшкодовується вартість лікування. Без допомоги член лікарняної каси не залишатиметься в жодному разі.

“Якщо хворий потребує оперативного втручання, лікарняна каса забезпечує медзаклад усім необхідним”

— А як члени каси можуть брати участь у роботі організації чи впливати на її політику?

— “Муніципальна лікарняна каса міста Києва” — це

Лікарняна каса вже три роки своєю роботою доводить, що всі ці гроші працюють тільки на людей

регулярно оновлюється. Кожний може зайти на цей сайт, зареєструватися та в режимі “он-лайн” поставити запитання до фахівців організації або ж надіслати нам свої зауваження та пропозиції. Всі повідомлення обов'язково розглянуть — на кожне запитання буде надано відповідь. Більше того, ми постійно звітуємо перед владою та громадськістю про те, що зроблено, на яку суму було надано допомогу.

— Чи існують обмеження щодо членства в лікарняній касі?

— Згідно зі статутними положеннями, в нашій організації немає обмежень за віком, вартістю лікування та шодо його кількості. Йдеться про кількість разів на рік, коли людина зверталася за медичною допомогою. Серед членів нашої організації є й молоді люди, і громадяни віком за 60 років. Ми на сьогодні пролікували більше чотирьох тисяч киян різного віку.

Те ж саме стосується кількості захворювань. Буває, що особа кілька разів на рік звертається за медичною допомогою, травму отримала чи захворіла, чи було ускладнення хронічного захворювання. Експерти каси це фіксують, і їй обов'язково надається допомога.

Щодо місця проживання, то всі громадяни, зареєстровані на території міста Києва, можуть бути членами лікарняної каси, навіть якщо в них немає постійної прописки, а лише тимчасова реєстрація. Охочі стати нашими членами просто звертаються до лікувального закладу за місцем проживання й заповнюють відповідні документи. Обмежень в нас немає.

На зустрічах з людьми я розповідаю, що це не лікарняна каса надає допомогу або ж я особисто зі своїм колективом... Ні. Ми надаємо допомогу завдяки саме вашим коштам, вашим внескам. Лікарняна каса вже три роки своєю роботою доводить, що всі ці гроші працюють тільки на людей. Лікарняна каса — це неприбуткова організація, всі надходження використовуємо на лікування. Згідно із законом, 20 % ми можемо

витратити на адміністративні справи, на зарплатню робітникам каси та оренду офісу. Все решта — тільки на медичну допомогу членам каси. І це не лише медикаменти, а все, що необхідно для подолання хвороби. Якщо є потреба в оперативному втручанні, то лікарняна каса забезпечує медзаклад усім, що потрібно — лезами, одноразовими халатами для лікарів, анестезією тощо. Пацієнтові нічого купувати вже не треба.

Як на практиці це відбувається? Людина відвідала лікаря в поліклініці, їй виписали медикаменти на рецептах лікарняної каси, вона безкоштовно отримує їх в аптеці цієї поліклініки, а потім аптека нам надає рахунок, який ми перевіряємо і розраховуємося. Пацієнтові просто варто дотримуватися головного правила солідарної системи — чесно і вчасно вносити певну суму внеску на рахунок МЛК.

От для порівняння — внесок в лікарняну касу складає 370 гривень на рік, а середня вартість лікування одного випадку в нас становить 600 гривень, тобто майже вдвічі більше, середня ж вартість лікування в стаціонарі — 1200 гривень, або втричі більше, ніж щорічний внесок.

— Володимире Денисовичу, а які основні проблеми сьогодні існують в діяльності підпорядкованої Вам структури?

— Основною проблемою залишається людський фактор. Є медпрацівники, які не бажають знати чогось нового, брати на себе додаткове невелике навантаження чи відповідальність. Ми дуже чітко відстежуємо якість надання медичних послуг, які саме препарати призначаються людині. І, звісно, не кожному лікарю подобається такий контроль. Але ми відповідаємо за кошти людей, які нам довірилися, і тому постійно працюємо з головними лікарями та ведемо з ними роз'яснювальну роботу про те, що співпрацювати з лікарняною касою треба. Обслуговувати членів каси вони повинні за ухваленими стандартами, і так, як треба, а не так, як хочеться лікарю.

Я впевнений, що найбільш тяжкий період каса вже пройшла. Минув період становлення, коли ми починали налагоджувати відносини з медичними закладами, лікарями, формували інститут експертів. Нині в більшості лікувальних закладів Києва є такий лікар-експерт — він відповідальний за кожного члена лікарняної каси, який звернувся до цього закладу.

Кращим свідченням нашої роботи є те, що “Муніципальна лікарняна каса міста Києва” нараховує сьогодні 18 тисяч членів, і надалі ми будемо тільки зростати, адже кияни задоволені нашою роботою.

“Максимальна сума, на яку був пролікований пацієнт лікарняної каси, складає 21 100 гривень”

— А чи існує різниця між лікарняною касою в столиці та в інших регіонах країни?

— Як я вже зазначав раніше, лікарняні каси в Україні діють на підставі одних і тих самих законів. Мета в них так само єдина — надати вчасно, в повному обсязі допомогу населенню.

Якщо заглиблюватись в історію, виходить, що перші лікарняні каси в Європі виникли саме у нас, на території України. Вони дуже успішно працювали до 1927 року, тоді радянська влада взагалі скасувала каси взаємодопомоги. Про них знову згадали в 1998-му, коли почалася криза в медицині. Відроджувати лікарняні каси в Україні почали в Миколаївській та Херсонській областях. І то був лише початок. На сьогодні вже 11 років діє лікарняна каса в Житомирі, 8 років — у Полтаві. До речі, цікавий факт нещодавно озвучили наші колеги з Полтави. Там спеціалісти місцевої лікарняної каси підраховали, що за рік каса надала допомоги лікарням закладом у шість з половиною разів більше, ніж страхові компанії.

— І наостанок: які головні переваги лікарняних кас в порівнянні з іншими страховими організаціями?

— Ми всі говоримо про обов'язкове медичне страхування, яке мають ввести в Україні через кілька років. В цьому контексті робота саме лікарняних кас є базою для подальшого запровадження медичного страхування, бо вони вже відпрацювали стандарти якості, механізми взаємодії з медичними закладами. Враховуючи недостатність фінансування медичної галузі, я вважаю, що на сьогодні альтернативи лікарняній касі не існує. Що ж до переваг, то страхова компанія — це, перш за все, страховий механізм для більш фінансово забезпечених верств населення України, тоді як лікарняна каса опікується наданням медичної допомоги тим, хто має невеликі статки. І віддати гривню в день на випадок, якщо захворієш, — це нормально. До речі, сьогодні максимальна сума, на яку був пролікований пацієнт лікарняної каси, складає 21 100 гривень. І нехай кожен поставить собі питання, чи зможе він витратити таку суму на лікування ●

Розмову вів Олекса ЧЕРЕВАТИЙ, спеціально для “Хрещатика”

Оаза духовності на Татарці

Свято-Макаріївська церква продовжує традиції, закладені ще у ХІХ столітті

Олександр БАРКІН
"Хрещатик"

Неподалік Щекавицької гори, де за легендами знайшов вічний притулок "віщий" князь Олег, та Юрківського спуску, на горі Юрковиця, що на Татарці, височіє Свято-Макаріївська церква — єдина дерев'яна на весь Київ пам'ятка архітектури ХІХ ст. Ще віднедавна, за радянських часів, церква не мала величних куполів, не виблискувала золотими маківками та хрестами, стояла на Татарці скромним дерев'яним будиночком. Але, незважаючи на непоказну зовнішність, храм відвідували не тільки паломники з інших міст України, а й віряни з усього Радянського Союзу. За свою більш ніж вікову історію Свято-Макаріївська церква зберегла свої духовно-просвітницькі традиції, закладені в неї при будівництві.

Більше ста років прикрашає гори Татарки Свято-Макаріївський храм

Священномученик Макарій, Митрополит Київський і всієї Русі, на честь якого була зведена й освячена церква, був обраний на Київську митрополічу кафедру у 1494 році. Після загарбання Києва Батием у 1240 році, митрополити київські перебували по різних містах Київської Русі, тільки не в столичному граді. У 1497 році, зібравши кошти для відбудови Софіївського собору та Києво-Печерської лаври, Митрополит Макарій вирушив з Вільно до зруйнованого татароми Києва, незважаючи на всі вмовляння відмовитися від цієї небезпечної подорожі. Дорогою святий зупинився на недільне богослужіння у храмі села Скриголів біля Прип'яті на Білій Русі. У цей час татари здійснювали свій набіг на цю місцевість, та митрополит мужньо не полишив службу Богу в церкві, і загарбники, вдершись у святе місце, вбили його у вітварі.

Київська Релігійно-Просвітницька Громада вирішила у 1896 році на честь 400-ліття кончини священномученика провести урочисте святкування його ювілею і збудувати церкву-школу в ім'я Митрополита Макарія на горі Юрковиці. Ініціатором цього став священник о. Костянтин Терлецький, настоятель Лук'янівської Свято-Феодорівської церкви. Саме за його активної участі стало можливе зведення храму на початку спуску від Верхньої Юрковиці на Нижню.

У цьому районі Києва жили дрібні продавці і перекупки, візники і ремісники, які потребува-

ли моральної та духовної підтримки. Комісія з питань відведення земель задовольнила клопотання Релігійно-Просвітницької Громади, виділила 900 кв. сажень землі з тим, що у разі, якщо за три роки Громада не забудує ділянку, вона повертається назад у власність міста.

30 листопада 1897 року о 9-й ранку Свято-Макаріївська церква була освячена єпископом Сергієм (Уманським) — головою Київської Релігійно-Просвітницької Громади.

Влітку 1899 року було закінчено будівництво великого будинку для школи і квартири священника. Настоятелем призначили о. Михайла Алабовського. Під його опікою виникло Свято-Макаріївське братство, яке відкрило денний притулок для дітей.

Більшовики, прийшовши до влади, відібрали школу і притулок, віддавши першу під житловий будинок, а з другого зробили тубдиспансер. У 1937 році заарештували настоятеля о.

Никодима, на церкві зруйнували дзвіницю і купол, а з храму зробили лимарню.

Відродилася Свято-Макаріївська церква взимку 1942 року, коли місцеві віряни зареєстрували церковну громаду. Та повне відродження церкви священномученика Макарія розпочалося 17 грудня 1945 року — в день великомучениці Варвари, коли Митрополит Київський і Галицький Іоанн (Соколов) поставив настоятелем цієї церкви священника Георгія Єдлінського. Він зумів об'єднати довкола церкви парафіян і сприяти відродженню колишньої краси церкви. На прохання о. Георгія писати ікони для храму взявся видатний митець — народний художник України Іван Іжакевич. Майстер створив образи священномученика Макарія, Божої Матері "Несподівана Радість", святителя Николая "Мокрого", великомучениці Варвари, Феодора Освяченого, священномученика Іоанна воїна, преподобного Серафима Саровського.

6 травня 1984 року о. Георгію прийшла достойна заміна в особі протоієрея Анатолія Затовського, завдяки натхненню якого парафія зміцнювалася — провели великі роботи з благоустрою храму, відремонтували стіни, відновили куполи та дзвіницю, повернули приміщення колишньої церковної парафіяльної школи, було створено Православне педагогічне товариство, храм має свій веб-сайт: www.makariv.kiev.ua, на якому активно спілкується з вірянами.

Нинішній настоятель протоієрей Владислав Софійчук, який очолив парафію у 2006 році, зазначив, що кожного дня у храмі о 7-й ранку служать літургію та проводять вечірні богослужіння. Церковна громада продовжує активно займатися духовно-просвітницькою та соціальною діяльністю. Коштами парафіян будують дитячий центр з домовин храмом на честь великомученика Георгія Побідоносця. Отець Владислав намагається зберігати спадкоємність духовних традицій, що безперервно передаються від настоятеля до настоятеля, починаючи від священника Михайла Єдлінського, настоятеля Борисо-Глібської (Різдво-Предтеченської) церкви на Подолі, якого було розстріляно в застінках КДБ у 1937 році в 87-річному віці, а в останні часи Західною Російською церквою причислено до сонму святих новомучеників до сина о. Георгія Єдлінського, котрий передав служіння о. Анатолію Затовському, а той у свою чергу о. Владиславу. "З часу свого відродження храм ніколи не зачинявся, — розповідає о. Владислав. — Є парафіяни, які пам'ятають настанови видатних духівників Києва, про котрих говорилося вище" ●

Прикластися до мощів Георгія Побідоносця можна у храмі Всіх святих

Наталка МИКОЛАЄНКО
"Хрещатик"

Упонеділок, 4 листопада, у день пам'яті ікони Божої Матері Казанської відбулося перенесення мощей великомученика Георгія Побідоносця з Києво-Печерської лаври до храму Всіх святих на місце будівництва Кафедрального собору Воскресіння Христового УПЦ.

Фото Бориса КОРПУСЕНКА

Після урочистої зустрічі десниці святого Георгія Побідоносця біля храму Всіх святих, навколо будівництва Кафедрального собору УПЦ, було звершено хресний хід з мощами святого, а також проведено молебень.

Десниці великомученика Георгія Побідоносця перебуватиме у храмі Всіх святих до 10 листопада, а потім мощі повезуть у храми кількох українських єпархій.

"Дуже багато чудотворних ікон та святинь є на Афоні. Але не кожен паломник має можливість побувати там, приложитися до святої ікони, до мощей. Тому, я думаю, це хороша можливість для людей прикластися до великого святого — великомученика Георгія Побідоносця", — розповів "Хрещатику" голова Парафіяльної ради Кафедрального собору на честь Воскресіння Христового єпископ Бородянский Варсонофій.

Нагадаємо, що правикою великомученика Георгія Побідоносця привезли з монастиря Ксенофонт Святої Гори Афон до України з благословення Константинопольського Патріарха Варфоломія I і Митрополита УПЦ (МП) Володимира та за сприяння Президента України ●

Православний календар

7 листопада

Преподобного Мартирія і другого Мартирія, Печерських. День пісний.

8 листопада

Великомученика Димитрія Солунського, Мироточця (близько 306).

У народі кажуть: "До Дмитра дівка хитра, а після Дмитра — ще хитріша", тому що вийшла заміж. Після дня Дмитра весілля бувають рідко.

Великомученик Димитрій Солунський народився у місті Солуні в Греції. Батьки його, таємні християни, хрестили сина й укріпили у вірі. Батько Димитрія, римський проконсул, помер, коли той досяг повноліття. Імператор Максиміан Галерій назначив Димитрія на місце батька правителем і воеводою Фессалонійської області. Головним обов'язком правителя було захищати свій край від зовнішніх ворогів, але імператор волів, щоб він також знищував християн. Замість цього Димитрій почав викорінювати язичницькі звичаї, а язичників залучати до християнської віри.

Звісно, про це стало відомо імператору. Повертаючись із походу супроти сарматів, Максиміан зупинився у Солуні... Готуючись до смерті, Димитрій роздав майно бідним, молився і постував. Імператор ув'язнив проконсула в темницю і розпочав розважати себе і жителів Солуні гладіаторськими боями у цирку. Християн розшукували і тягли на арену. Гладіатор Лій легко одержував перемогу над смиренними християнами, і під ревисько озвірілого натовпу скидав їх на списи воїнів. Нестор, із

християн, відвідав Димитрія у в'язниці й одержав благословення на бій із Лієм. Нестор за допомогою Божою подолав гладіатора, але замість того, аби нагородити переможця, його стратили як християнина. За наказом імператора Димитрія вбили списками у 306 році. Під час правління імператора Костянтина Великого (324 — 337 роки) над могилою великомученика спорудили храм, а ще через сто років були віднайдені мощі святого. За правління імператора Маврикія авари, які жили на Дону, обложили Солунь. Святий Димитрій явився на міській стіні, й стотисячне вороже військо змушене було відступити. Іншим разом святий урятував місто від голоду. Життя святого Димитрія розповідає, що він визволяв полонених і допомагав їм повернутися до Солуні.

3 VII століття мощі почали мироточити. В XIV столітті Димитрій Хризолог писав про миро: "... за властивостями не вода, але густіше за неї й не схоже на жодну відому нам речовину... Воно найдивовижніше за всі аромати не тільки штучні, а й природно створені Богом". Через це великомученика Димитрія називають ще Мироточивим.

9 листопада

Преподобного Нестора Літописця. Мученика Нестора Солунського.

10 листопада

Неділя 20-та після П'ятдесятниці. Мучениці Параскеви. Преподобного Іова Почаївського.

11 листопада

Седмиця 21-ша після П'ятдесятниці (рядове ап. і єв. читання 24-ї седмиці). Преподобномучениці Анастасії Римлянки.

12 листопада

Мучеників Зиновія й Зиновії. День пісний. Озерянської ікони Божої Матері (XVI).

13 листопада

Преподобних Спиридона і Никодима, просфорників Печерських ●

СПОРТ

Спортивні новини

Баскетбол.

"Будівельник" переміг БК "Миколаїв"

До матчу з "Миколаєвом" команда Айнарса Багатскіса підходила, посідаючи десяте місце в турнірній таблиці (на одну сходинку нижче, ніж суперник). Далі дві поспіль поразки від "Ферро" й "Галичини". Втім, саме в Миколаєві "Будівельник" зумів перервати смугу невдач у чемпіонаті України "Суперліга", здобувши переконливу перемогу. Уже в першій половині матчу гості окреслили власну перевагу, хоча "Миколаїв" гідно тримався, намагаючись не відпустити суперника далеко від себе. Причому центровий "корабель" Кервін Брістол мало чим поступався своїм опонентам. Проте краща реалізація гри дозволила "будівельникам" виграти першу половину з рахунком 43:33. Остаточою ж питання про переможця матчу було зняте після третьої чверті, за підсумками якої перевага столичного клубу сягнула 18-ти очок. Надалі Даруш Лавринович, Михайло Анісімов, а також снайпери "Будівельника" впевнено тримали дистанцію із господарями та навіть збільшили розрив у рахунку. У підсумку — 86:65 на користь столичного клубу ●

Гандбол.

Збірна України очолила відбірну групу ЧС-2015

Чоловіча збірна України з гандболу в рамках відбору на чемпіонат світу 2015 року провела матч з командою Словенії. Наші спортсмени домінували з початку гри і до самого кінця. Гостям кілька разів до перерви і ще двічі на початку другого тайму вдавалося результат зрівняти, але не більше. Прекрасний поєдинок провів на останньому рубежі синьо-жовтих Геннадій Комо, який неодноразово виручав нашу збірну в складних ситуаціях. Також його колега Валентин Кошовий не підвів, коли за рахунку 25:22 вийшов на семиметровий і відбив його. Попереду ударно попрацювали "моторівці" Сергій Онуфрієнко і Владислав Остроушко. Разом вони забивали половину командних м'ячів. Словенцям, півфіналістам попереднього чемпіонату світу в Іспанії, нічого не залишалося, як визнати капітуляцію у цьому протистоянні. Перемогу святкували наші спортсмени. Вони вибороли звання з рахунком 32:28. Відтак українці очолюють турнірну таблицю третьої відбірної групи.

Турнірна таблиця: 1. Україна — 4 очки; 2. Швейцарія — 2 очки; 3. Словенія — 2 очки; 4. Люксембург — 0. Додамо, що наступні чотири матчі відбору ЧС-2015 збірна України зіграє в січні 2014 року. Переможець групи посперечається за вихід на Мундіаль 2015 року в плей-офф раунді, проведення якого заплановано на 7 та 8, 14 і 15 червня 2014 року ●

Регбі.

Національна дружина здолала команду Швеції

У матчі сьомого туру Кубка європейських націй з регбі-15 збірна України здолала перемогу над командою Швеції з рахунком 35:11 (28:6). У турнірній таблиці Дивізіону "1В" наші спортсмени піднялися з п'ятого місця на третє. Вони мають у своєму активі 15 очок. Наступний матч Кубка європейських націй наші співвітчизники проведуть 16 листопада на виїзді зі збіркою Чехії ●

Бойове самбо.

Київ прийматиме чемпіонат України

9 та 10 листопада 2013 року в Києві відбудеться чемпіонат України з бойового самбо серед чоловіків. Спортсмени змагатимуться в семи вагових категоріях: 57, 62, 68, 74, 82, 90 та понад 90 кг. Турнір стане відбірним до складу збірної команди України на чемпіонат світу та міжнародні змагання. Захід пройде за адресою: вул. Колекторна, 3, споркомплекс інституту МВС України ●

У столиці розіграли "Кубок Визволення-2013"

У напруженому фіналі почесний трофей здобула команда Кабінету Міністрів

Олександр ПИРЛИК
"Хрещатик"

1 та 2 листопада у Місті спорту, що у Гідропарку, відбувся товариський футбольний турнір "Кубок Визволення-2013", присвячений 70-річчю з дня визволення Києва від німецько-фашистських загарбників. Участь у змаганнях взяли команди Кабінету Міністрів України, Верховної Ради України, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій.

"Ніхто не забутий, ніщо не забуте" — саме під таким гаслом пройшов товариський турнір "Визволення-2013", присвячений 70-річчю з дня визволення Києва від німецько-фашистських загарбників. На півфінальній стадії змагань між собою зустрілися збірні команди КМУ та ВРУ, а також КМДА та СМДА. За підсумками поєдинків 1/2 фіналу до головного матчу турніру вийшли команди Кабінету Міністрів України та Київської міської державної адміністрації. Працівники міністер-

У півфінальному матчі команда КМДА перемогла своїх колег із Севастополя з рахунком 5:3

ства впевнено здолали представників Верховної Ради з рахунком 7:3. Більш інтригуючим видався поєдинок між адміністраціями двох міст-героїв — Києва і Севастополя. І хоча перший тайм завершився з рахунком 4:0 на користь киян, у другій половині гри гостям вдалося нав'язати боротьбу і змусити столичний колектив дещо понервувати. Од-

нак у підсумку команда на чолі з Олександром Поповим пробилася таки у фінал змагань, перемігши з результатом 5:3.

Фінальний поєдинок та матч за третє місце відбулися наступного дня. Спершу у поєдинку за "бронзу" зішлись команди Верховної Ради та Севастопольської міської державної адміністрації. Тут глядачі стали свідка-

ми голів на будь-який смак. І це не дивно, адже у зустрічі було забито 13 голів. Перемогу з рахунком 7:6 святкувала збірна народних обранців у складі Євгенія Геллера, Ельбруса Тедеева, Леоніда Клімова та Андрія Павелка.

Переможцем же першого розіграшу "Кубка Визволення" стала збірна Кабінету Міністрів України, яка у фінальному поєдинку перемогла команду КМДА. Рахунок матчу — 5:2.

Після поєдинків голова КМДА Олександр Попов поділився враженнями від турніру: "70 років тому наші діди здійснили справжній подвиг — звільнили Київ від фашистської окупації. Ми прагнули провести цікавий турнір, аби вшанувати пам'ять усіх, хто причетний до цієї перемоги.

Такі команди за сучасну історію столиці зібрались вперше. Тут представлені два міста-герої: Севастополь та Київ; Верховна Рада, Кабінет Міністрів. Ми називали цей турнір — "Кубок Визволення". Тут, я вважаю, головне — позитивні емоції та гарна гра, адже перемагає дружба. Хотів би подякувати усім учасникам цих змагань за захоплюючу гру, і сподіваюсь, що у такому складі ми будемо зустрічатися регулярно". ●

"The Golden Gate" зібрав найсильніших фехтувальників

У столиці пройшли престижні міжнародні змагання

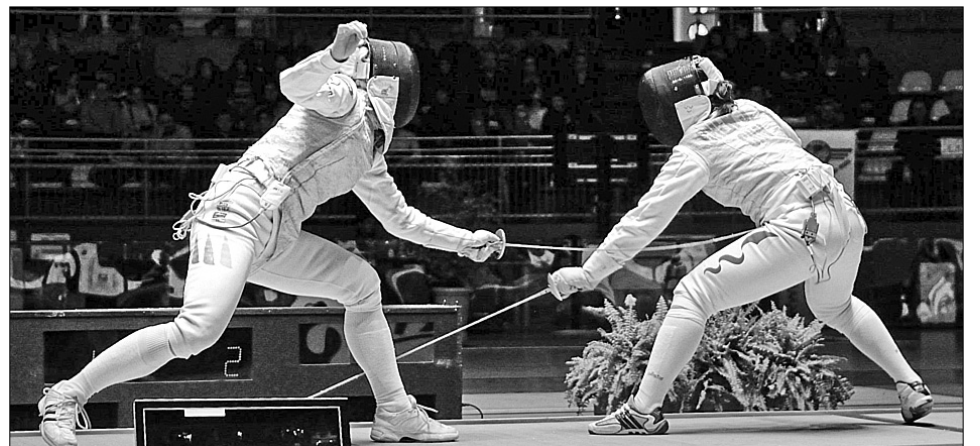
Олександр ПИРЛИК
"Хрещатик"

У Національному університеті фізичного виховання і спорту України відбувся юніорський етап Кубка світу з фехтування "The Golden Gate". Змагання проходили у трьох видах зброї — жіночій шпазі, а також у чоловічій та жіночій шаблях.

У далекому 1999 році "The Golden Gate" стартував як турнір серед юнаків та дівчат — найсильніших фехтувальників України на шпагах. Поступово змагання досягли рівня міжнародної спортивної акції, взяти участь у яких прагнули провідні юні фехтувальники з багатьох країн близького й далекого зарубіжжя. У 2007 році турнір почали проводити як етап Кубка світу з фехтування на шпагах серед дівчат-юніорів, яким він дотепер і залишається.

Назва "The Golden Gate" символічна: для багатьох переможців і призерів турнірів стала справжніми "золотими воротами" у професійне фехтування. Імена власників найвищих нагород "The Golden Gate" красуються на сторінках історії світового фехтування й донині. Так, Ігор Рейзлін, який одержав перемогу в 2000 році, здійснився на другу сходинку п'єдесталу пошани чемпіонату Європи 2010 у Лейпцизі. Чемпіонка 2002 року Яна Шемякіна всього через три роки взяла "золото" дорослого чемпіонату Європи в Залагерсезі і рівно через 10 років стала олімпійською чемпіонкою Лондона 2012.

У перший день змагань переможницею сьомого етапу Кубка світу з фехтування на шпагах

На турнір "Golden Gate" щороку приїждить понад 250 спортсменів із 25-ти країн світу

стала естонська спортсменка Катріна Лехіс. У півфіналі майбутня чемпіонка обіграла італійку Роберту Марзанів (15:6), а у фіналі здолала перемогу над іще однією представницею Італії Аліс Клерічі (15:12). Ще одну бронзову нагороду завоювала Тетяна Рибакіна з Росії, програвши у півфіналі Аліс Клерічі (10:15). З двадцяти українців, які брали участь у турнірі, в 1/8 фіналу вдалося пройти лише Інні Бровко, яка, до речі, зовсім нещодавно завоювала золоту нагороду на етапі європейського кадетського циклу в австрійському Клагенфурті. Увійти до вісімки найсильніших нашої співвітчизниці завадила італійка Алберта Сантуччі, яка перемогла українку з рахунком 15:12.

У фінальний день змагань фортуна також була не на боці наших спортсменів. Лише одного удару не вистачило до потрапляння в четвірку найсильніших дівчат-шаблісток Ірині Шукле, яка поступилася майбутній бронзовій медалістці турніру туркені Ільгін

Сарбан з рахунком 14:15, а Марія Цімбота на цій же стадії змагань не впоралася з росіяночку Тетяною Суховою, яка у підсумку стала чемпіонкою "Золотих Воріт 2013" (9:15). У юнаків до чвертьфіналу пройшов тільки один представник України — Богдан Лисенко, проте шлях до нагород Богдану переродив італієць Масіміліано Ланделла, який довів свою перевагу перед українцем всього двома ударами — 15:13. Переможцем "Золотих Воріт 2013" серед юнаків став росіянин Олександр Туршаков, "срібло" завоював італійський спортсмен Франческо Д'армієнто, а "бронзу" поділили між собою Михайло Горський (Росія) і Масіміліано Ланделла (Італія). У дівчат три з чотирьох місць п'єдесталу пошани зайняли росіянки. Чемпіонкою стала Тетяна Сухова, друге місце і срібну нагороду завоювала Ганна Башта, а "бронзу" — Яна Обнітцева і представниця Туреччини Ільгін Сарбан ●

Міст дружби між освітянами двох столиць

Київ та Мінськ підписали низку договорів про співпрацю в освітній сфері

Ірина КОНДРАТЮК
"Хрещатик"

У країна й Білорусь мають давню історію побратимських взаємин у всіх аспектах життєдіяльності своїх столиць. Не виняток — і освітня сфера. Спільне радянське минуле було поштовхом до того, що в навчальних галузях міст існують схожі проблеми, хоча за роки незалежного розвитку сформувалися й певні відмінності. Тож з метою розширення міжнародного партнерства у галузі освіти минулого тижня делегація педагогів Києва відвідала Мінськ, де ознайомила з системою освіти столиці Білорусі. Результатом зустрічі стало підписання низки договорів про співробітництво як на рівні відповідних структурних підрозділів міськкадміністрацій, так і окремих навчальних закладів обох столиць.

Новий етап співробітництва

Навчальні заклади Києва та Мінська мають давні побратимські взаємини. Ідея вивести їх на офіційно новий рівень виникла під час проведення Міжнародного педагогічного клубу в українській столиці. З цієї метою минулого тижня в Мінську відбулися Дні освіти Києва. Під час візиту української делегації було підписано низку домовленостей про співпрацю, і з найважливіших — договір про співробітництво між Департаментом освіти і науки, молоді та спорту КМДА та Комітетом з освіти Мінського міського виконавчого комітету.

"Саме за такої співпраці народжуються хороші думки та проекти, які згодом будуть успішно реалізовані. Адже за нами — діти, й ми хочемо, щоб вони ніколи не знали меж собою кордонів. Київ та Мінськ — братські міста, і ми повинні зберігати ті стосунки, які були сформовані роками. Наші навчальні заклади мають гарну історію співпраці, і наше завдання — підтримати таку взаємодію. Ми вперше проводимо Дні освіти Києва у Мінську, але сподіва-

Під час візиту до Білорусі було підписано договір про співробітництво між Департаментом освіти і науки, молоді та спорту КМДА та Комітетом з освіти Мінського міськвиконкому

юся, що це стане доброю традицією. А договір, який ми підписали, закладе основу нашої стабільності, дружби та впевненості, що ми потрібні один одному", — зазначила директор Департаменту освіти і науки, молоді та спорту КМДА Оксана Добровольська.

Така зустріч освітян двох столиць закономірна, адже педагогічна спільнота завжди відрізнялася прагненням до професійних зв'язків. Про це після підписання документа заявив голова Комітету з освіти Мінського міськвиконкому Михайло Мирончик. "В сучасній ситуації професійні контакти освітян дуже потрібні. Адже стрімка інформатизація суспільства диктує необхідність знаходити нові точки дотику, розвивати локальні та глобальні проекти. І домовленості, досягнуті між педагогічними спільнотами наших міст, сприятимуть налагодженню більш тісних контактів. Приємно, що прагнення до такої взаємодії у нас спільне", — відзначив пан Мирончик.

Окрім загальної угоди між структурними підрозділами міськкадміністрацій, були підписані договори між окремими навчальними закладами двох міст. Серед них — Київське вище професійне училище залізничного транспорту імені В. С. Кудряшова та Мінський державний професійно-технічний коледж залізничного транспорту ім. Є. П. Юшкевича.

Як розповів "Хрещатику" директор київського навчального закладу Олександр Мельник, суттєвої відмінності між системами профтехосвіти двох міст немає. "Дорога всюди єдина. Було цікаво подивитися, як працюють білоруські колеги. Вони теж не стоять на місці, розвиваються. Але суттєвої різниці з Києвом немає. Початок співпраці покладено — і це головне", — відзначив Олександр Мельник.

У рамках візиту до Мінська представники професійних училищ столиці України відвідали навчальні заклади різних профілів підготовки. Як результат — вже наступного року планується візит білоруських колег до Києва.

Обмін досвідом за різними напрямками

Знаково, що окрім офіційних зустрічей, освітяни Києва мали змогу ознайомитися і з роботою навчальних закладів за різними напрямками. Так, директори середніх навчальних закладів столиці України завітали до гімназії №36 та 16 Центрального району Мінська. Київські фахівці зазначають: колеги з Білорусі значну увагу приділяють інноваційному розвитку, підтримці здоров'я прийдешнього покоління та позашкільній роботі, створенню ресурсних центрів — кабінетів біології, фізики, хімії за державними

програмами. "Ми давно співпрацюємо з білоруською Асоціацією керівників шкіл, і я завжди знала, що працюють вони багато та плідно. Мені сподобався серйозний підхід до роботи, коли задіяно багато молоді, і працюють вони за різними напрямками. Дуже цікавий напрямок формування здорового способу життя та енергозберігаючі технології", — ділиться враженнями президент Асоціації керівників шкіл України, директор спеціалізованої школи №41 Шевченківського району Олена Онаць.

Подивилися, як працюють їхні колеги, і працівники дошкільних закладів столиці України. Зауважують — у системі надання освітніх послуг є як багато спільного, так і відмінного. Зокрема перед білоруськими колегами київські освітяни змогли похвалитися більш досконалою нормативно-правовою базою у галузі дошкільної освіти та виховання. Як розповіла "Хрещатику" головний спеціаліст відділу дошкільної освіти і соціального захисту дітей профільного департаменту Тетяна Жиліна, зацікавив керівників дошкільних закладів Мінська досвід Києва в реалізації проекту електронного запису дітей до садочків. У столиці Білорусі намагалися запустити подібну схему в одному з районів, однак вона себе не виправдала, тоді як у Києві цей проект вже поширений на всю територію міста та набуває все більшої популярності. Водночас деякі моменти освітяни української столиці взяли собі на

замітку, як-от: систему оздоровлення.

"Ми йдемо одним шляхом, і питання, які є — попри те, що йдеться про різні країни, — вони у нас однакові. Точнісінько так само не вистачає місць в дитячих садках, адже зростає народжуваність, є проблеми з педагогічними кадрами", — додала пані Жиліна.

Ознайомилися київські педагоги і з роботою центру розвитку дитини, де фахівці здійснюють психокорекцію дітей, надають необхідну медичну допомогу для малечі. Такої форми виховання дітей в столиці України поки немає. Перший комунальний заклад подібного зразка з'явиться в Києві наприкінці цього року.

Також мали змогу подивитися київські освітяни, як навчають в Мінську дітей з особливими потребами, відвідавши один із реабілітаційних центрів. Начальник управління дошкільної, загальної середньої та позашкільної освіти департаменту Ірина Пархоменко ділиться враженнями: "До центру беруть навіть маленьких дітей, до 3-х років, і беруть всього на один рік. Там навчають дитину правильно слідкувати за собою, проводять відповідну роботу з батьками".

Загалом всі учасники Днів Києва в Мінську відзначають високий емоційний рівень зустрічі та безсумнівну її користь для освітніх систем обох столиць. Тож вже найближчим часом на білоруських колег київські педагоги чекають в гості з візитом-відповіддю ●

З метою розширення міжнародного партнерства у Мінську київські педагоги ознайомилися з системою освіти столиці Білорусі за різними напрямками

Новини освіти

У Києві відбувся форум шкіл міст-героїв СНД

У Києві з 29 жовтня по 2 листопада проходив II Міжнародний форум асоціації шкіл міст-героїв країн СНД "Пам'ять — енергія вічності", присвячений 70-літтю звільнення міста Києва від німецько-фашистських загарбників, у рамках міської естафети "Галерея великих перемог".

У рамках заходу відбулося урочисте засідання шкільного клубу "Пам'ять"; міжнародна Вахта пам'яті, Пост №1 біля Вічного вогню Меморіалу Вічної Слави (Парк Слави), а також військово-спортивна гра "Зірниця" та акції "Парасольки миру" і "Пошта пам'яті поколінь".

Для учнів загальноосвітніх навчальних закладів влаштували фестиваль віртуальних екскурсій шкільними музеями. А також екскурсії "Давній Київ", до Національного музею історії Великої Вітчизняної війни 1941-1945 рр., до Національного музею-заповідника "Битва за Київ 1943 року" ●

Фестиваль творчості дітей з функціональними обмеженнями

Сьогодні, 7 листопада, у Голосіїві в Будинку дитячої та юнацької творчості проходить фестиваль творчості дітей та молоді з функціональними обмеженнями "Повірямо у себе". Захід організовано Голосіївським районним у м. Києві центром соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді.

У рамках заходу виставка творчих робіт та гала-концерт. У фестивалі беруть участь діти та молодь віком від 7 до 35 років. Конкурсанти змагатимуться у вокально-хоровому, хореографічному, образотворчому мистецтві та інших жанрах.

"Участь у таких заходах — це, перш за все, моральний стимул, спосіб залучення дітей та молоді з функціональними обмеженнями до активного, повноцінного життя, хороший засіб їхнього самовираження", — пояснюють у Голосіївському район-

ному у м. Києві центрі соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді.

Переможці районного фестивалю будуть представляти Голосіїв на міському фестивалі творчості дітей та молоді з інвалідністю "Мрії збуваються" 26-28 листопада 2013 року ●

В ефірі телеканалу "Київ" — "Урок мужності"

Телеканал "Київ" спільно зі столичним Департаментом освіти і науки, молоді та спорту до 70-ї річниці визволення Києва від фашистських загарбників провели "Урок мужності". Це зустріч учнів київських шкіл, визволителів міста і голови КМДА Олександра Попова у Національному музеї історії Великої Вітчизняної війни.

У залі, експозиція якого присвячена формуванню Дніпра 1943 року, обговорювали, що таке війна для телерішних 16-17-річних

школярів. Які мрії так і не вдалося здійснити тим, хто 70 років тому йшов захищати Батьківщину? Чому ніколи не можна забувати трагічні події 70-річної давнини? Та чи є місце мужності у мирний час?

"Чим більше часу минає від закінчення Великої Вітчизняної війни, тим складніше про цю трагедію розказувати дітям, утім робити це необхідно, аби в їхньому житті не сталося чогось подібного. Ми попросили столичних школярів розпитати батьків і дідусів з бабусями, який слід у їхньому житті залишила війна, і ці розповіді були дуже зворушливими і трагічними водночас", — зазначила директор телеканалу "Київ" Світлана Криворучко.

Протягом сорока хвилин — невідомі історії від дітей, які розповідали про долі видатних медиків, які у роки війни не лише повертали на фронт більше 70% поранених, а й винайшли препарати, які змогли запобігти епідеміям на фронтах.

В ефір програма вийшла 5 листопада ●

КУЛЬТУРА

Війна без купюр, товариство незалежних та сучасне мистецтво

“Хрещатик” дізнався про нові виставки столиці

Марія КАТАЄВА
“Хрещатик”

До 70-річчя визволення Києва від фашистських загарбників у Музеї історії міста відкрилася експозиція “Війна. Місто. Люди”. Її експонати, кінохроніка та відеоспогади свідків дають уявлення про життя столиці та її мешканців у ті важкі часи. Колекцію творів одеських художників-авангардистів початку ХХ сторіччя, яку відшукували роками, презентують в Національному художньому музеї, а з сучасним молодим мистецтвом знайомлять в залах PinchukArtCentre.

Уся правда про війну крізь життя Києва

Мультимедійний проект “Війна. Місто. Люди” у Музеї історії Києва переносить відвідувачів у довоєнні роки, у період окупації, визволення міста і його відбудови. Війна між арміями супроводжувалася війною ідеологій і пропаганди. Вперше представлені плакати, які друкували німці в часи окупації, а також радянська пропаганда, фотоматеріали, які відображають побут вояків під час Другої світової війни. “Ми покажемо війну з обох боків: як з німецького, так і з радянського, — розповів куратор виставки Віталій Нахмич. — У побудові експозиції використали принцип паралелізму, навпроти німецького плакату — радянський, так само і зі зброєю”.

Як зазначають організатори, виставка розповідає правду про фронт і місто тих часів — без пафосу і воєнної романтики. У Другій світовій війні не було сторонніх спостерігачів, вона торкнулася кожного. Два основних блоки експозиції — армія і цивільне населення у період 1939-

Виставка показує війну з німецького і радянського боків, демонструючи тогочасну пропаганду та зброю

1948 років. Основне завдання виставки — не просто показати експонати, а відтворити тогочасну атмосферу: чим жили мирні мешканці Києва, коли почалася Друга світова війна, що їм довелося пережити під час окупації фашистів.

Нові музейні технології дозволяють гостям зануритися у ті часи. На 17-ти кіноекранах і моніторах одночасно демонструються кадри з німецької та радянської архівної кінохроніки, особисті відеоспогади учасників і свідків війни та окупації. Є

тут німецька аерофотозйомка Києва 1941-го та 1943-го років та непарадні фотографії війни і мирного життя, зроблені як з радянського, так і з німецького боків. А ще — зброя, односторонні прапори часів війни та сучасні реконструкції, бойові ордени та відзнаки мирного часу, радянські та окупаційні гроші, особисті документи та фронтові листи.

Усе це дає змогу кожному скласти власне неупереджене ставлення до суперечливого минулого, відчуття глибини трагедії народу та міста, що

опинилися в епіцентрі війни між двома наймогутнішими тоталітарними імперіями ХХ сторіччя.

9 листопада Музей історії міста Києва та Культурний Проект запрошує на відкриту лекцію кінознавця Надії Заварової, яка відбудеться в рамках виставки. Тема лекції — “Спогад про мрію: зарубіжні фільми на вітчизняних екранах в період Другої світової війни, трофейне кіно”. Вхід — за списком попередньої реєстрації на сайті Культурного Проекту (www.culturalproject.org).

“Війна. Місто. Люди”

Де: Музейно-виставковий центр Музею історії міста Києва, вул. Богдана Хмельницького, 7
Коли: до 24 листопада, розклад роботи: пн.— з 10.00 до 16.00, вт.-нд.— з 10.00 до 20.00
Вартість квитків: 30 грн для дорослих, 15 грн для дітей, студентів, пенсіонерів

Повернення “Товариства незалежних”

Унікальна художня збірка одеських художників-авангардистів початку ХХ сторіччя була вивезена з України Яковом Переменом у 1919 році. З часом вона розгубилася по всьому світу, і меценати доклали чимало зусиль, розшукуючи твори мистецтва у родичів, друзів, дістаючи їх з пильних підвалів і смітників. Значну частину колекції (86 творів живопису і графіки) на аукціоні Sotheby's придбав київський фонд “Український авангард”. Першими в країні оцінити її можуть відвідувачі Національного художнього музею. Численні пейзажі, портрети, ескізи і замальовки розповідають глядачам цілі історії.

Одеське об'єднання молодих художників “Товариство незалежних” на початку ХХ сторіччя здійснило

переворот у мистецькому світі. Теофіл Фраерман, Амшей Нюрнберг, Ісаак Малік, Михайло Гершенфельд, Ізраїль Мексін, Сигізмунд Олесевич, Сандро Фазіні — послідовники Сезанна і Матісса, кубістів і фовістів — одними з перших досягнули форми і грані авангардних напрямів мистецтва і склали гідну опозицію традиційному живопису “Товариства південноросійських художників”.

“Без одеського “Товариства незалежних” уявлення про культурне життя України початку ХХ століття було б неповним, — вважає директор музею Марія Задорожна. — Картини були придбані колекціонером, громадським діячем Яковом Переменом й вивезені у Палестину, подальше від знищення і переслідувань. Перемен не просто врятував твори своїх талановитих сучасників, перших українських авангардистів, — він створив колекцію, яка свідчила про європейський рух у мистецькому житті України”.

“Товариство незалежних”

Де: Національний художній музей України
Коли: до 1 грудня, розклад роботи: ср., чт., нд.— з 10.00 до 18.00, пт.— з 12.00 до 20.00, сб.— з 11.00 до 19.00, пн., вт.— вихідні
Вартість квитків: 20 грн, 10 грн — для студентів, 5 грн — для пенсіонерів і дітей

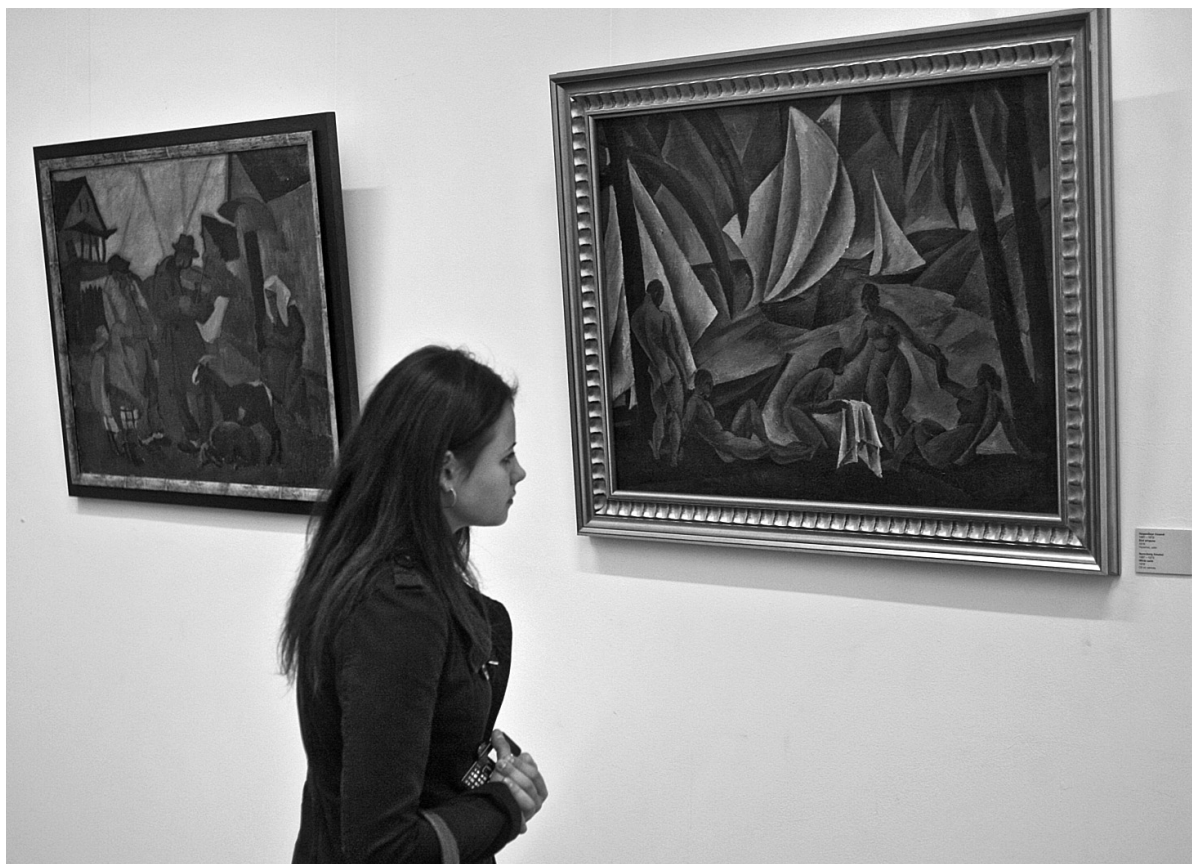
Від “Куплетів” до осмислення реалій

На пару місяців PinchukArtCentre віддав простір молодому мистецтву. Британська художниця Лінетт Ядом-Боак'є, володарка Головної премії Future Generation Art Prize 2012, привезла експозицію “Куплети”. Її роботи досить реалістичні і в той же час експресивні. Вони не зосереджуються на єдиному зображенні, а пропонують візуальний досвід, побудований на різних часових елементах і на присутності повторюваних мотивів, форм і настроїв. Цікаво, що на створення картини художниця відводить всього один день — і якщо робота не завершена, вона викидається. Герої робіт Ядом-Боак'є — вигадані персонажі на тлі абстрактних рельєфів. Для України вона створила вісім портретів темношкірих чоловіків.

Крім британського живопису, відвідувачі побачать групову виставку 20-ти номінантів Премії PinchukArtCentre 2013 — першої приватної загальнонаціональної премії у сфері сучасного мистецтва для молодих українських художників до 35 років. Це і як уже відомо молоді митці, так і нові імена. У спеціально створених проєктах вони втілюють свої прогресивні ідеї. Серед робіт — стовпи із солі, міліцейські чоботи з граніту, архітектурські креслення, фарбовані дерева, фоторепортажі з повсякденного життя.

Персональна виставка Лінетт Ядом-Боак'є “Куплети”
Виставка 20-ти номінантів Премії PinchukArtCentre 2013

Коли: до 5 січня 2014 року, розклад роботи: вт.-нд. з — 12.00 до 21.00, пн.— вихідний
Де: вул. Велика Васильківська/Басейна 1/3-2
Вхід вільний ●

Твори одеських художників-авангардистів знайомлять відвідувачів з маловивченою та майже загубленою частиною вітчизняного мистецтва

Фото Бориса КОРПУСЕНКА

РЕКЛАМА

ОГОЛОШЕННЯ

Про намір передати в оренду об'єкти, що належать до комунальної власності територіальної громади міста Києва
ОРЕНДОДАВЕЦЬ — ДЕПАРТАМЕНТ КОМУНАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ М. КИЄВА ВИКОНАВЧОГО ОРГАНУ КИЇВСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ (КИЇВСЬКОЇ МІСЬКОЇ ДЕРЖАВНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ)

№ п/п	Балансоутримувач (юридична адреса, контактний телефон)	Характеристика	Місцезнаходження	Загальна площа, кв. м	Запропонована заявником мета використання приміщення	Дані про об'єкт оренди		
						Строк оренди запропонований заявником	Орендна плата за 1 кв.м, грн	Розмір місячної орендної плати, грн
1	Департамент культури виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) (01004, Шевченка Тараса бульв., 3, 279-61-09)	2 поверх	Шевченка Тараса бульв. 3, літ. А	55,00	Розміщення комунального підприємства, установи, які частково утримуються за рахунок місцевого або державного бюджетів	Станом на 18.10.2013		
						2 роки 364 дні		1 грн на рік
2	Київська міська клінічна лікарня № 4 (03110, Солом'янська, 17, к. 1, 270-30-20, 249-78-46)	1 поверх	Солом'янська 17, к. 1	77,00	Розміщення приватного закладу охорони здоров'я (діагностичного центру з встановленням апарату магніто-резонансної томографії)	Станом на 31.07.2013		
						2 роки 364 дні	75,43	5808,33
3	Київська міська клінічна лікарня № 7 (03179, Котельникова Михайла, 95, 450-02-55, 424-81-32)	цоколь, 1 поверх	Котельникова Михайла 95, к. 1	6,00	Розміщення торговельного автомату, що відпускає продовольчі товари	Станом на 31.07.2013		
		1 поверх	Котельникова Михайла 95, к. 3	3,00	Розміщення торговельного автомату, що відпускає продовольчі товари	2 роки 364 дні	111,75	1005,75
4	Київська міська клінічна лікарня № 8 (04201, Кондратюка Юрія, 8, к. 8, 502-37-00)	1 поверх	Кондратюка Юрія, 8, к. 1	99,50	Розміщення приватного закладу охорони здоров'я (діагностичного центру з встановленням апарату магніто-резонансного томографу)	Станом на 01.08.2013		
						2 роки 364 дні	74,87	7450,0
5	КП "Київжитлоспецексплуатація" (01034, м. Київ, Володимирська, 51-а, 234-02-62, 234-89-45)	5 поверх	Юри Гната, 9, літ. А	22,10	Розміщення суб'єкта господарювання, що здійснює побутове обслуговування населення	Станом на вересень 2013		
		1 поверх	Гарматна, 31, літ. А	60,40	Розміщення складу	2 роки 364 дні	28,73	634,89
6				13,30	Розміщення офісу	Станом на вересень 2013		
						2 роки 364 дні	80,73	6218,44
7	Комунальне підприємство "Київпастрас" вул. Набережне шосе, 2, м. Київ, 04070, тел. 254-65-20, 279-20-31	1 поверх	Усенка Павла, 6, корп. 6	60,60	Розміщення офісу	Станом на 31.07.2013		
		1 поверх	Гонгадзе Георгія просп., 32-Б	86,62	Розміщення їдальні, яка не здійснює продаж товарів підкацізної групи	2 роки 364 дні	106,25	6438,93
8						Станом на 31.08.2013		
						2 роки 364 дні	32,06	2777,33
9	Комунальне підприємство "Київська міська стоматологічна поліклініка" (04050, Пимоненка Миколи, 10-а, 482-12-69)	3 поверх, 6 поверх	Пимоненка Миколи 10-А	400,00 (3 поверх — 238,00 кв.м, 6 поверх — 162,00 кв.м)	Розміщення приватного закладу охорони здоров'я	Станом на		
						2 роки 364 дні	81,05	32419,67
10	Комунальне підприємство "Київський метрополітен" (03055, Перемоги просп., 35, 238-44-00)	частина вестибюлю № 1	станція метро "Бориспільська" б/н	1,00	Розміщення банкомату	Станом на серпень 2013		
						2 роки 364 дні	427,5	427,5
11	Комунальне підприємство міжнародний аеропорт "Київ" (Жуляни) (03036, Повітрофлотський пр-т, 79, 241-20-01)	1 поверх	Повітрофлотський просп., 86-А, літ. Д	190,60	Розміщення майстерні, що здійснює технічне обслуговування та ремонт автомобілів (автосервіс)	Станом на 30.09.2013		
		1 поверх	Повітрофлотський просп., 86-А, літ. П	69,10	Розміщення майстерні, що здійснює технічне обслуговування та ремонт автомобілів (мийка автомобілів)	2 роки 364 дні	59,53	15458,78

Термін прийняття заяв про оренду — 10 робочих днів з наступного дня після публікації оголошення. Заяви про оренду приймаються за адресою: вул. Хрещатик, 10, Департамент комунальної власності м. Києва. Отримати довідкову інформацію можна за адресою: 01001, м. Київ, вул. Хрещатик, 10, Департамент комунальної власності м. Києва, каб 524, телефони для довідок: 202-61-77, 202-61-76.

Відповіді на сканворд

П	Е	Н	Т	А	Г	Р	А	М	А	В	О
О		Е	М	У	Н	А	Р	В	А	Л	
Х	Р	Е	Щ	А	Т	И	К	І	Л	І	
І	В	А	З	А	Е	П	О	С	І		
Д	І	Р	О	К	Р	Е	З	Я	Н		
	С	И	Г	Н	А	Л	Н	О	С	К	И
М	А	К	К	У	Х	А	И	К			
	К	А	Р	А	М	Б	О	Л	І	Н	А

Відповідно до рішення позачергових Загальних зборів учасників (Протокол №01/04 від 24 грудня 2012 р.) **Міжнародний благодійний фонд "Фонд Допомоги і Розвитку Дітям Чорнобиля"** оголошує про свою ліквідацію. Фонд зареєстрований Міністерством Юстиції України 01 серпня 2003 р. (Номер свідоцтва про реєстрацію: 0614), код за ЄДРПОУ 26410103. Претензії кредиторів приймаються до 15 січня 2014 року за адресою: м. Київ, вул. Володимирська 49-А; тел. (044) 494-47-74.

Втрачене свідоцтво про право власності на житло на кв. 11 Харківське шосе, 158.
 Видане відповідно до розпорядження відділу приватизації житла Харківської райдержадміністрації від 15.09.2001 р. за № 30339 вважати недійсним.

ОГОЛОШЕННЯ ПРО ВИКЛИК ДО СУДУ

Відповідачу Бреус Олені Володимирівні, адреса якої: м. Київ, вул. Російська, буд. 52/16, кв. 48 необхідно з'явитися 27.11.2013 р. о 14.30 до Дарницького районного суду м. Києва (м. Київ, вул. Кошиця, 5-А, каб. 114), для участі в судовому засіданні по цивільній справі за позовом ПАТ КБ "ПРИВАТБАНК" до Бреус Олені Володимирівні про стягнення заборгованості.
 У разі неявки відповідача до суду, справу буде розглянуто по суті за наявними у справі матеріалами у його відсутність в порядку ст. 169 ч. 4 ЦПК України.
 Суддя Є. І. Вовк

Деснянський районний суд м. Києва викликає в якості відповідача Ахмедова Дашгин Сари Огли в судове засідання, яке призначено на 17.00 14 листопада 2013 року по цивільній справі за позовом Зінченко Н.С. до Зінченка В.В., Ахмедова Д.С. Огли, Тертишника О.С. про визнання правочинів недійсними (кабінет № 9, пр. Маяковського, 5-в, м. Київ).
 Суддя Н.Д. Буша

ПЕРЕДПЛАТА

газети

«ХРЕЩАТИК»

на 2014 рік

АДРЕСА:

01001, м. Київ,

вул. Володимирська, 51-Б

ТЕЛЕФОН: 234-27-35

ІНДЕКС ЩОДЕННОГО ВИПУСКУ (ВТ, СР, ЧТ, ПТ)

61308

ІНДЕКС ЧЕТВЕРГОВОГО ВИПУСКУ (З ПРОГРАМОЮ ТБ)

22094

Передплатні ціни

на місяць40 грн. 90 коп.

на 3 місяці122 грн. 70 коп.

на 6 місяців245 грн. 40 коп.

на 12 місяців490 грн. 80 коп.

на місяць12 грн. 00 коп.

на 3 місяці36 грн. 00 коп.

на 6 місяців72 грн. 00 коп.

на 12 місяців144 грн. 00 коп.

Передплата для пільгових категорій з доставкою газети в поштову скриньку

на місяць28 грн. 00 коп.

на 3 місяці84 грн. 00 коп.

на 6 місяців168 грн. 00 коп.

на 12 місяців336 грн. 00 коп.

на місяць8 грн. 00 коп.

на 3 місяці24 грн. 00 коп.

на 6 місяців64 грн. 00 коп.

на 12 місяців96 грн. 00 коп.

Оформлення проводиться в редакції

